

Afvalsturing Friesland N.V.
Willemskade 14
8911 BB Leeuwarden.

Leeuwarden,.

Ons kenmerk : MO/96-101773/B2
Afdeling : Milieuvergunningen
Toestel : 321
Uw kenmerk : -
ISVUPno. : 120
Bijlage : voorschriften

Onderwerp:
Veranderingsvergunning ingevolge de Wet milieubeheer voor het storten van C3-afval

BESCHIKKING

WEERGAVE VAN DE FEITEN:

De vergunningaanvraag.

Op 27 september 1996 hebben wij uw aanvraag ontvangen om een vergunning zoals bedoeld in artikel 8.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer, voor het veranderen en in werking hebben van de inrichting, of het veranderen van de werking daarvan, voor het storten van gevaarlijk afval in de categorie C3-afval, naast de huidige categorieën afval, op afvalberging De Wierde te Oudehaske.

De inrichting is gevestigd op het perceel, kadastraal bekend gemeente Nijehaske, sectie K9 en K10, nummers 146, 149, 150, 171, 173, 277, 278, 279, 290, 291, 292, 293 en 294, plaatselijk bekend De Dolten 1 te Oudehaske.

Op 5 december 1996 hebben wij aan u een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer (ons kenmerk RM/95-77281/b1) verleend voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting voor het op of in de bodem brengen van diverse afvalstoffen. Het betrof een vergunning voor een bestaande stortplaats die in 1993 reeds in gebruik was genomen. Op 27 september 1996 hebben we een aanvraag om een veranderingsvergunning van u ontvangen voor het storten van zogenaamde C3-afvalstoffen. Het gaat hierbij om afvalstromen die gekenmerkt zijn als gevaarlijk afval. Op basis van het ten behoeve van de vergunningaanvraag opgestelde milieueffect-rapport berekende scenario zal er op jaarbasis circa 10.000 ton C3-afval moeten worden gestort. In eerste instantie zal op afvalberging De Wierde een depot worden aangelegd met een inhoud van 60.000 m3. De inhoud kan

afhankelijk van het aanbod worden uitgebreid met 45.000 m³. Het depot zal gescheiden van de overige stortvakken voor andere afvalsoorten worden aangelegd.

Relatie met de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo).

Uw inrichting heeft echter ook een vergunning nodig ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, hierna te noemen de Wvo. In dat geval moet coördinatie van de behandeling van de twee vergunningen plaatsvinden overeenkomstig de regels van paragraaf 8.1.3.2 en van hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer. Hiermee wordt bevorderd dat bij de vergunningverlening de vergunningen inhoudelijk op elkaar afgestemd worden. Op 27 september 1996 hebt u een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo ingediend bij Waterschap Friesland. Wij hebben op 28 september 1996 van deze aanvraag een afschrift ontvangen.

Besluit milieu-effectrapportage.

Op grond van het Besluit milieu-effectrapportage (mer) dient voor 'Oprichting van een inrichting bestemd voor het verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen' een milieu-effectrapport (MER) te worden opgesteld. De mer-plicht is eveneens van toepassing op verandering van een inrichting als bedoeld onder activiteit 18.4, voorzover de verandering betrekking heeft op een uitbreiding van de stortcapaciteit van 25.000 ton per jaar of meer.

Met betrekking tot het MER is op 25 maart 1997 schriftelijk advies ontvangen van het College van Burgemeester en Wethouders (B & W) van de gemeente Skarsterlân. Tevens hebben wij op 18 april 1997 een toetsingsadvies ontvangen van de commissie voor de milieueffectrapportage (C-mer)

Onder de inhoudelijke beoordeling bij de overwegingen (ad I onder d) worden de adviezen weergegeven en wordt er nader op ingegaan.

Adviezen/bedenkingen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 8.6 en 8.7 van de Wet milieubeheer juncto artikel 3:17 en 3:19, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht hebben wij exemplaren van de aanvraag om een Wm-vergunning en de ontwerp-beschikking verzonden aan de wettelijke adviseurs en andere bestuursorganen die betrokken moeten worden bij de totstandkoming van de beschikking op de aanvraag.

De ontwerp-beschikking heeft vanaf 27 oktober 1997 ter inzage gelegen overeenkomstig de daaraan in de Wet milieubeheer gestelde eisen. Tot en met 24 november 1997 konden door een ieder schriftelijk gemotiveerde bedenkingen worden ingediend.

Wij hebben met betrekking tot de aanvraag en/of ontwerp-beschikking bedenkingen ontvangen van diverse omwonenden. Daarnaast heeft het in de vorige

paragraaf genoemde advies van B & W van de gemeente Skarsterlân eveneens betrekking op de onderhavige aanvraag. Tot slot hebben wij op 12 november 1997 telefonisch advies ontvangen van de Regionale Inspectie van de Volksgezondheid en voor de Hygiëne van het Milieu voor Groningen, Friesland en Drenthe (RIMH-Noord).

Onder de inhoudelijke beoordeling bij de overwegingen (ad I onder d) worden de adviezen/bedenkingen weergegeven en wordt er nader op ingegaan.

OVERWEGINGEN TEN AANZIEN VAN DE AANVRAAG:

Gedeputeerde Staten zijn op basis van artikel 8.2, tweede lid, van de Wet milieubeheer juncto categorie 28.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer bevoegd op de aanvraag te beslissen.

Beoordeling ontvankelijkheid.

De aanvraag voldoet aan de vereisten bij en krachtens de Wet milieubeheer. Tevens hebt u, omdat uw inrichting eveneens vergunningplichtig is ingevolge de Wvo, op grond van laatstgenoemde wet op 27 september 1996 een aanvraag ingediend bij het Waterschap Friesland. Gelet op het vorenstaande is uw aanvraag ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling.

Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 8.8 t/m 8.10 van de Wet milieubeheer vormt het toetsingskader voor de beoordeling van uw aanvraag.

- I. Bij de beslissing op de aanvraag moet het bevoegd gezag ingevolge het bepaalde in artikel 8.8, eerste lid, van de Wet milieubeheer in ieder geval betrekken:
 - a. de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
 - b. de gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken;
 - c. de met betrekking tot de inrichting en het gebied waar de inrichting zal zijn of is gelegen, redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu;
 - d. ingebrachte adviezen en bedenkingen;
 - e. de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, dan wel zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen.

Dit houdt in dat ten minste de aspecten genoemd onder a t/m e bij de besluitvorming betrokken moeten worden.

- II. Voorts dient het bevoegd gezag ingevolge het bepaalde in artikel 8.8, tweede lid, van de Wet milieubeheer bij de beslissing op de aanvraag in ieder geval rekening te houden met:
- a. het voor hem geldende milieubeleidsplan;
 - b. geldende richtwaarden voor de onderdelen van het milieu, waarvoor de inrichting gevolgen kan hebben.

Dit betekent dat als uitgangspunt wordt genomen overeenstemming met de betrokken aspecten. Onder omstandigheden heeft het bevoegd gezag echter de mogelijkheid hiervan gemotiveerd af te wijken.

- III. Bovendien moet het bevoegd gezag ingevolge het bepaalde in artikel 8.8, derde lid, van de Wet milieubeheer bij de beslissing op de aanvraag in ieder geval in acht nemen:
- a. geldende grenswaarden, die op basis van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer gelden of die voortvloeien uit hoofdstuk 5 van de Wet geluidhinder;
 - b. zogenaamde instructieregels op basis van artikel 8.45 van de Wet milieubeheer;
 - c. instructieregels op grond van de Provinciale milieuverordening;
 - d. bindende ministeriële aanwijzingen die krachtens artikel 8.27 van de Wet milieubeheer zijn gegeven.

Dit wil zeggen dat de inrichting in ieder geval moet voldoen aan de voorschriften, zoals deze gesteld zijn onder III a t/m d. Als niet voldaan kan worden aan deze eisen, dan moet ingevolge het bepaalde in artikel 8.10, tweede lid, van de Wet milieubeheer de vergunning worden geweigerd.

Ad I onder a:

Het betreft hier uitbreiding van een bestaande activiteit. Op basis van het nationaal milieubeleidsplan en het meerjarenplan gevaarlijke afvalstoffen dient elke provincie te beschikken over voldoende verwerkingscapaciteit voor zogenaamde C3-afvalstoffen. Op dit moment is in de provincie Fryslân afvalberging De Wierde de enige locatie die geschikt is voor de verwerking van dergelijke gevaarlijke afvalstoffen. De stoffen waarvoor vergunning is aangevraagd zijn asbest, baggerspecie, shredderafval, straalgrit, verontreinigde grond, zeefzand, zuiverings-slib, boorgruis, reinigings- en recyclingsresiduen, geïmmobiliseerde C2-afvalstoffen en geïmmobiliseerde AVI-reststoffen.

Een aantal van de genoemde stoffen wordt, als bedrijfsafval, overigens reeds verwerkt op de huidige afvalberging. Het betreft asbest, shredderafval en zeefzand. De vergunningaanvraag is niet gericht op uitbreiding van de reeds vergunde stortcapaciteit, voor wat betreft de totaal te storten hoeveelheid.

Ad I onder b:

- . **landschap**, met name door het storten van afval boven het bestaande maaiveld;
- . **ecologie**, als gevolg van de activiteit;

- **geluid en trillingen**, met name ten gevolge van verkeersbewegingen;
- **lucht**, als gevolg van de activiteiten met betrekking tot het storten van afval en vrijkomend stortgas;
- **bodem- en grondwater**, ten gevolge van de stortactiviteiten en mogelijke uitloging van milieugevaarlijke stoffen uit het gestorte afval;
- **oppervlaktewater**, als gevolg van vrijkomend percolaat dat kan ontstaan door hemelwater en besproeiing van afvalstoffen om stofhinder te voorkomen;
- **verspreiding van gevaarlijke stoffen binnen en buiten het terrein van de inrichting**, onder andere van opgeslagen stuifgevoelige gevaarlijke afvalstoffen;
- **doelmatige verwijdering van afvalstoffen**; er wordt gestreefd naar een zo hoog mogelijk percentage hergebruik van het afval;
- **veiligheid**; bijvoorbeeld ten gevolge van broei in de gestorte materialen.
- **bedrijfsintern milieuzorgsysteem**; er wordt gewerkt met een bedrijfsintern milieuzorgsysteem waarin ook de verwerking van gevaarlijke afvalstoffen moet worden meegenomen om aan de van overheidswege opgelegde normeringen tegemoet te kunnen komen.

Ad I onder c:

De stortplaats is in 1991 opgericht en geldt als één van de modernste stortplaatsen van Nederland. Op verzoek van zowel de gemeente Skarsterlân als omwonenden is besloten om het in 1991 opgestelde milieueffect-rapport versneld te evalueren om een betere afweging te kunnen maken over mogelijke toekomstige vergunningaanvragen ingevolge de Wet milieubeheer. In de onderhavige vergunningaanvraag zijn met name de aanbevelingen ten aanzien van bodem- en grondwater en die ten aanzien van de lucht van belang. Uit het onderzoek bleek dat er vrij weinig inzicht bestaat ten aanzien van bodemdaling van het terrein rondom de inrichting, hetgeen gevolgen kan hebben voor de kwaliteit van de bodemafdichtende voorzieningen. Inmiddels wordt met Afvalsturing Friesland N.V. overlegd welke methode hiervoor moet worden toegepast.

De stortplaats is als zodanig inbestemd. Ten aanzien van de locatiekeuze zijn op dit moment dan ook geen planologische bezwaren te verwachten. De onderhavige aanvraag verandert niets aan deze situatie.

Toekomstige ontwikkelingen.

Een stortplaats wordt qua prioriteitenvolgorde op dit moment gezien als laatste verwerkingsmogelijkheid voor de verwijdering van afvalstoffen. Preventie en

hergebruik dienen voorop te staan. Dit betekent dat er steeds meer wordt gezocht naar technieken om reeds gestort afval te bewerken, teneinde hergebruik alsnog mogelijk te maken. In de toekomst zullen slechts die stoffen nog worden gestort waarvoor geen bewerkingsmogelijkheid meer is. Dit betekent dan ook dat de hoeveelheid te storten gevaarlijke afvalstoffen in de toekomst eerder af dan toe zal nemen. Ook wordt er onderzoek gedaan naar het uitloggedrag van o.a. C2-stromen, met als doel methodes te ontwikkelen om het uitloggedrag te beïnvloeden opdat het C2-afval gelijkwaardig wordt aan een minder schadelijke categorie zoals C3- en C4-afval. Hierdoor hoeft er minder gebruik te worden gemaakt van schaarse stortruimte voor C2-afval.

Ad I onder d:

Naar aanleiding van de aanvraag, inclusief het MER, en de ontwerp-beschikking hebben wij de volgende adviezen/bedenkingen ontvangen:

adviezen:

1. op 25 maart 1997 van B & W van de gemeente Skarsterlân met betrekking tot het MER en de aanvraag;
2. op 18 april 1997 van de C-mer met betrekking tot het MER;
3. op 12 november 1997 (telefonisch) van RIMH-Noord met betrekking tot de ontwerp-beschikking;

bedenkingen bij de ontwerp-beschikking:

- I op 24 november 1997 van de heren A. en B. Hielkema te Vegelinsoord;
- II op 24 november 1997 van de heer P. Visscher te Oudehaske;
- III op 24 november 1997 van de heer J. Oenema te Oudehaske;
- IV op 24 november 1997 een gezamenlijke brief van Vereniging voor Plaatselijk Belang Vegelinsoord, Vereniging voor Plaatselijk Belang Nieuwebrug/Haskerdijken en Vereniging Plaatselijk Belang Oudehaske;
- V op 24 november 1997 van de heer P.A. Wierdsma te Vegelinsoord;
- VI op 24 november 1997 van de heer O. Boonstra te Oudehaske;
- VII op 24 november 1997 van de Fries-Flevolandse Land- en Tuinbouw organisatie, afdeling Skarsterlân.

adviezen; ad 1

In haar advies met betrekking tot het MER en de aanvraag stelt het College dat zij de voorkeur geeft aan de zogenaamde exploitatievariant zoals deze in het MER is omschreven. Dit betekent dat door het College wordt gekozen voor extra voorzieningen aan de bovenzijde van het stort.

Ten aanzien van dit advies hebben wij het volgende overwogen. Het uitvoeren van de exploitatievariant waarbij extra aandacht wordt besteed aan de bovenafdichting geniet ook onze voorkeur, met dien verstande dat het toepassen van folies tussen de diverse lagen nog niet veel is toegepast en de nodige risico's kan inhouden. Het uiteindelijke doel, het voorkomen van binnendringend hemelwater en het hierdoor ontstaan van percolaat, zal hier waarschijnlijk mee worden voorkomen. Echter, er zit ook een aantal nadelen aan toepassing van deze methode, zoals het ontstaan van schuifvlakken en percolaatbellen. Om problemen met de stabiliteit van het stort-lichaam te voorkomen hebben wij een doelvoorschrift in de vergunning opgenomen waarin Afvalsturing Friesland N.V. wordt verplicht onderzoek te verrichten naar de haalbaarheid van deze of vergelijkbare stortmethodes.

Wij zijn van mening hiermee voldoende aan het advies tegemoet te zijn gekomen.

adviezen; ad 2

Dit betreft het toetsingsadvies van de C-mer over het milieu- effectrapport voor de verwerking van C3-afvalstoffen op afvalberging De Wierde.

Naar het oordeel van de C-mer geeft het MER voor C3-afval een goed inzicht in de voorgenomen activiteiten, de alternatieven en de daaraan verbonden milieu-gevolgen. De commissie heeft een aantal aanbevelingen gedaan waaraan naar haar mening de nodige aandacht moet worden besteed. De aanbevelingen hebben achtereenvolgens betrekking op: 1. het monitoringssysteem, 2. het exploitatie-alternatief en 3. het stortgas.

- 1) Het monitoringssysteem dient als opvang van problemen als de onderafdichting niet meer blijkt te werken. In het MER is beschreven welke voorzieningen zullen worden getroffen. Uit de beschrijving blijkt dat wanneer het tussenvak wordt gevuld, de peilbuizen die op de kaden staan door middel van een beschermde afbuigingsconstructie in stand worden gehouden. Een probleem bij deze oplossing is dat de stijghoogte van het grondwater niet meer in de peilbuizen kan worden gemeten, omdat de stijghoogte niet boven de afbuiging uit zal komen. Ook het nemen van grondwatermonsters via de horizontale gedeelten zal naar alle waarschijnlijkheid problematisch zijn. De commissie adviseert dan ook om te onderzoeken of de constructie van de peilbuizen veranderd kan worden of dat voor het meten van de grondwaterstanden andere voorzieningen kunnen worden getroffen, door bijvoorbeeld peilbuizen te plaatsen net buiten de compartimenten. Gezien de grondwaterstroming zouden deze peilbuizen het beste direct ten noorden van het compartiment kunnen worden geplaatst.

Over dit advies merken we het volgende op. Wij zijn het eens met deze constatering en zijn eveneens van mening dat dergelijke peilbuizen op de lange duur bijna niet meer te bemonsteren zijn. Er moet dan ook gezocht worden naar een andere locatie voor deze buizen. Het voorstel om ten noorden van het stort een aantal peilbuizen bij te plaatsen is zeer nuttig. In de voorschriften hebben wij hier dan ook rekening mee gehouden.

- 2) In het MER wordt het exploitatie-alternatief beschreven, waarbij het afval dagelijks wordt afgedekt met een folie. De effecten zijn voor wat betreft de huidige stand van zaken een leemte in kennis. In het MER wordt vermeld dat hierbij het risico van glijvlakken ontstaat, waardoor er plaatselijke instabiliteit kan optreden in het stortlichaam. De commissie adviseert om dit aspect nader te laten onderzoeken alvorens voor dit alternatief wordt gekozen. Als blijkt dat deze methode problemen oplevert, dan kan worden gedacht aan het stellen van voorwaarden voor de aanlevering (vorm, tijdstip), al dan niet in combinatie met folie die tijdens het storten wordt teruggeslagen.

Over dit advies merken wij het volgende op.

Om aan dit advies tegemoet te komen hebben wij in de voorschriften een onderzoeksplicht opgenomen. Mocht blijken dat het afdekken met folie niet helpt, dan zal het materiaal op een andere wijze moeten worden aangevoerd. Te denken valt hierbij aan bijvoorbeeld aanvoer in big bags.

- 3) In het MER wordt vermeld dat stortgasonttrekking niet wordt voorzien voor de C3-deponie, omdat nauwelijks stortgasontwikkeling plaats zal vinden. De commissie is echter van mening dat ook bij een organisch gehalte van minder dan 10% op den duur stortgas zal ontstaan. Nadat de bovenafdichting is aangebracht kan hierdoor een gasdruk onder de folie ontstaan. De commissie adviseert dan ook om voorzieningen te treffen om het stortgas op een gecontroleerde manier af te voeren. Afhankelijk van de kwantiteit en kwaliteit van het gas kan gekozen worden voor een actieve of passieve behandeling van dit gas.

Over dit advies merken we het volgende op.

Wij zijn het geheel eens met de commissie en hebben dan ook voorgeschreven dat gelijktijdig met het volstorten van het C3-depot er een passief stortgasonttrekkingssysteem moet worden aangelegd.

adviezen; ad 3

Op 12 november 1997 heeft de RIMH-Noord telefonisch advies ingebracht. Dit advies heeft betrekking op de acceptatievoorschriften zoals deze in de ontwerpbeschikking, in combinatie met de aanvraag, zijn weergegeven. Naar de mening van de RIMH-Noord dient in het acceptatieplan de implementatie van wet- en regelgeving, inclusief beleidsuitgangspunten, nauwkeuriger te worden uitgewerkt. Op deze wijze wordt bewerkstelligd dat ongewenste c.q. onbedoelde stort van afvalstoffen wordt voorkomen.

Ten aanzien van dit advies merken wij op dat de voorschriften hierop zijn aangepast. Vergunninghoudster dient binnen 2 maanden na het van kracht worden van de beschikking het aldus aangepaste acceptatieplan ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten toe te sturen. Van belang is ook dat vergunninghoudster haar

acceptatieprocedure zodanig heeft opgesteld, dat vooraf kan worden bepaald of aangeboden afvalstoffen door haar mogen worden geaccepteerd. Bij de goedkeuring van het aangepaste acceptatieplan zullen wij de begeleidingscommissie om advies vragen.

bedenkingen bij de ontwerp-beschikking

Omdat de door de afzonderlijke personen, verenigingen e.d. ingebrachte bedenkingen elkaar voor een groot deel overlappen, hebben we besloten om ze te bundelen en gezamenlijk te behandelen.

Leeswijzer:

De cursief gedrukte tekst is de samengevatte bedenking. Achter elke bedenking staan tussen haakjes romeinse cijfers, die verwijzen naar degenen die de bedenkingen hebben ingebracht (zie voorgaand overzicht inbrengers van bedenkingen).

Per bedenking wordt direct de overweging ten aanzien van deze bedenking vermeld.

Bedenking 1

Tegen de onderliggende vergunning is beroep ingesteld. Uit de onderhavige ontwerpvergunning blijkt dat de geluids- en geurcontouren van de onderliggende revisievergunning van toepassing zijn. Tegen de revisievergunning is echter beroep ingesteld. De inbrengers van de bedenking zijn van mening dat het beter c.q. zorgvuldiger was geweest te wachten met het opstarten van de nieuwe vergunningprocedures tot het moment waarop de onderliggende vergunning onherroepelijk is geworden (ingebracht door I, II, III, IV, V, VI en VII).

Ten aanzien van deze bedenking hebben we het volgende overwogen. De onderliggende revisievergunning, ons kenmerk RM/95-77281/B1, is op 27 januari 1997 van kracht geworden. Aangezien nog niet is beslist op het ingestelde beroep, is de vergunning nog niet onherroepelijk. Het is echter toegestaan een veranderversvergunning te verlenen als de onderliggende vergunning nog niet onherroepelijk is. Dit volgt uit jurisprudentie van de Raad van State.

Wij verklaren de bedenking dan ook ongegrond.

Bedenking 2

In de voorschriften behorende bij de milieuvergunning is per abuis 2 maal hoofdstuk 14 vermeld, maar de evaluatie MER dient hoofdstuk 15 te zijn (ingebracht door II, III, IV, V, VI en VII).

Wij hebben dit aangepast. De bedenking is hiermede gegrond verklaard.

Bedenking 3

De termijn voor de evaluatie van het MER is te lang. Als blijkt dat de milieueffecten anders zijn dan voorspeld, dan zijn omwonenden wel 7 jaar lang blootgesteld aan deze activiteiten voordat uit de evaluatie van het MER blijkt dat actie c.q. wijzigingen dienen te worden ondernomen of uitgevoerd (ingebracht door I).

Op grond van artikel 8.22 van de Wet milieubeheer moet Gedeputeerde Staten van Fryslân regelmatig bezien of de beperkingen waaronder een vergunning is verleend, en de voorschriften die aan een vergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu.

Mocht uit deze evaluatie blijken dat de vergunning onvoldoende dekkend is, dan zullen wij overgaan tot het ambtshalve aanpassen van de vergunning. Bij deze evaluatie worden alle milieuaspecten betrokken.

Daarnaast worden er door Afvalsturing Friesland N.V. diverse meetgegevens gemaakt en verzameld op basis waarvan Gedeputeerde Staten de kwaliteit van het milieu rondom het stort bewaken. Afwijkingen in het emissiepatroon naar bodem en/of grondwater kunnen aanleiding zijn om extra onderzoek te verrichten naar de oorzaak.

Bovendien is het vrijwel zeker dat, gezien de ontwikkelingen op het gebied van hergebruik op de stortplaats, er veel eerder nieuwe vergunningen zullen worden aangevraagd die (deels) ook mer-plichtig zullen zijn. Op dat moment zullen Gedeputeerde Staten een afweging moeten maken of Afvalsturing Friesland een nieuwe vergunning moet aanvragen voor alle activiteiten of dat opnieuw kan worden volstaan met een aanvraag om een uitbreidings-/veranderingsvergunning. Bij die afweging zal onder andere worden gekeken naar de milieueffecten van de totale inrichting (zie evaluatie op grond van artikel 8.22). Daarbij zal ook gebruik worden gemaakt van bestaande meetgegevens. Naar onze mening is het dan ook niet waarschijnlijk dat de omwonenden 'langdurig zullen worden blootgesteld aan niet voorspelde milieueffecten tengevolge van de stortactiviteiten'.

De evaluatie van het MER moet worden gezien als een extra afweging boven de jaarlijkse metingen die worden gedaan in het kader van de vergunning. Op grond van het voorgaande is het naar onze mening niet nodig om deze evaluatie eerder uit te voeren.

Wij verklaren de bedenking derhalve ongegrond.

Bedenking 4

Het kader van de aanvraag om vergunning is met deze ontwerp-vergunning te veel verlaten. Er wordt vergunning aangevraagd voor het storten van C3-afval, terwijl in de ontwerpbeslissing ook het bewerken van C3-afval wordt toegestaan. In hoofdstuk 13 van de vergunning is geregeld dat aanvrager ook experimenten en bewerkingen mag doen met C3-afval teneinde nieuwe stortmethoden uit te proberen (ingebracht door I, II, III, IV, V, VI en VII).

Zoals uit het MER is gebleken, bestaan er leemten in de kennis met betrekking tot de voorgenomen wijze van afdekking van het stortfront met een folie. Hoofdstuk 13 van de vergunning, waarin aan Afvalsturing Friesland wordt toegestaan om alternatieve stortmethoden toe te passen voor het verwerken van C3-afval, is hiertoe opgenomen: indien blijkt dat de dagelijkse afdekking met folie leidt tot instabiliteit van het afvalstort, zal er door Afvalsturing Friesland naar alternatieven moeten worden gezocht.

Hoofdstuk 13, en in het bijzonder voorschrift 13.1, biedt hiertoe de mogelijkheid. Het gaat alleen om bewerking van C3-afvalstoffen teneinde de stabiliteit van het stortlichaam te kunnen beheersen.

Omdat is gebleken dat de formulering van voorschrift 13.1 ruimte biedt voor een andere uitleg, hebben we de redactie aangepast en een toelichting bijgevoegd. Daarnaast is een tweetal nieuwe voorschriften toegevoegd waarin is bepaald dat meldingen van proefnemingen vooraf ter goedkeuring aan ons moeten worden toegezonden. Daarbij kunnen wij nadere eisen stellen. Bij de beoordeling wordt aan B & W van Skarsterlân en de begeleidingscommissie door ons om advies gevraagd.

Aan meldingen zal geen goedkeuring worden verleend indien niet kan worden voldaan aan de in deze beschikking, en daartoe behorende stukken, vastgelegde milieuhygiënische randvoorwaarden.

Wij verklaren de bedenking deels gegrond en deels ongegrond.

Bedenking 5

In voorschrift 1.1 zijn de bedrijfstijden van de inrichting opgenomen. De inbrengers van de bedenking zijn van mening dat gedurende de periode dat de inrichting voor derden is gesloten c.q. niet in werking is de toegangspoort gesloten moet zijn om te voorkomen dat derden het terrein kunnen betreden (ingebracht door I, II, III, IV, V, VI en VII).

We hebben voorgeschreven dat bij de ingang duidelijk moet worden vermeld wat de openingstijden van de inrichting zijn. Daarnaast moet men, alvorens men het stortterrein kan betreden, een aantal slagbomen passeren. De in voorschrift 1.1 genoemde bedrijfstijden hebben betrekking op het in bedrijf zijn van de inrichting. Dit betekent niet dat alle personeelsleden het terrein direct hebben verlaten. Het direct sluiten van het bedoelde hek is naar onze mening dan ook onnodig belastend. Dat onbevoegde personen het stortterrein betreden wordt door de bedoelde slagbomen in voldoende mate voorkomen.

In de onderliggende revisievergunning is overigens in voorschrift 2.3 bepaald dat het toegangshek buiten de openingstijden en indien er geen toezicht op het terrein is, afgesloten moet zijn.

Wij verklaren de bedenking ongegrond.

Bedenking 6

De belangen van omwonenden worden grotendeels behartigd door de begeleidingscommissie. Het is van wezenlijk belang dat deze commissie op de hoogte wordt gehouden van hetgeen zich in, op en binnen de inrichting afspeelt. Dit geldt ook voor rapportages e.d.

In dit verband zijn de inbrengers van de bedenking van mening dat ten minste de rapportages zoals genoemd in voorschriften 3.3, 3.4, 8.1, 8.5, 8.7, 9.1, 9.3, 10.2, 11.2, 13.1, 14.2 en 14.4 ter hand moeten worden gesteld van de begeleidingscommissie opdat deze haar maatschappelijke taak kan verrichten (ingebracht door I, II, III, IV, V, VI en VII).

Onder het hoofdstuk communicatie van het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem van afvalberging De Wierde is geregeld wie en wanneer de externe rapportages krijgen toegestuurd. Onder hoofdstuk Oranje 6 is geregeld dat de begeleidingscommissie op de hoogte wordt gebracht van de aanleg van nieuwe compartimenten, klachten, procedures, vergunningen, monitoringsrapportages, de dagelijkse exploitatie en alles wat verder maar van belang kan zijn voor het functioneren van de commissie. Dit deel van het BIM maakt onderdeel uit van de onderliggende revisievergunning. In voorschrift 4.2 van de onderhavige beschikking is bepaald, dat handelingen e.d. die verband houden met het C3-afval dienen te worden geïmplementeerd in het BIM. Naar onze mening wordt hiermee reeds de externe communicatie voldoende geregeld. We willen er bovendien nog op wijzen dat de begeleidingscommissie, volgens haar eigen statuten, gevraagd en ongevraagd adviezen kan uitbrengen over de gang van zaken omtrent De Wierde. Dat betekent dat zij een duidelijke rol kan vervullen bij de dagelijkse exploitatie van het stort.

Wij verklaren de bedenking ongegrond.

Bedenking 7

De inbrengers van de bedenking zijn van mening dat indien Gedeputeerde Staten toestemming verlenen het gestelde in voorschrift 8.7 niet uit te voeren, de begeleidingscommissie van tevoren moet worden geraadpleegd opdat deze conform het gestelde in bedenking 6 haar maatschappelijke taak naar behoren kan uitvoeren (ingebracht door I, II, III, IV, V, VI en VII).

Alhoewel wij van mening zijn dat op basis van het BIM van Afvalsturing Friesland N.V. al voldoende is gewaarborgd dat de begeleidingscommissie op de hoogte zal worden gehouden van dit soort rapportages, hebben wij in voorschrift 8.8 opgenomen dat B & W van Skarsterlân en de begeleidingscommissie om advies zal worden gevraagd.

Wij verklaren de bedenking gegrond.

Bedenking 8

In voorschrift 4.3 is bepaald dat voorschriften in het BIM moeten worden opgenomen, maar dat deze mogen worden gewijzigd en/of vervangen door goedgekeur-

de alternatieven. Voorschrift 4.6 geeft aan dat wijzigingen in het BIM moeten worden overgelegd aan Gedeputeerde Staten. Dit betekent volgens de inbrengers van de bedenking, dat de vergunning kan worden gewijzigd zonder dat de procedure uit afdeling 3.5 AWB (Algemene wet bestuursrecht) wordt toegepast. Dit is in strijd met de Wet milieubeheer (ingebracht door I, II, III, IV, V, VI en VII).

De in voorschrift 4.3 bedoelde wijzigingen zijn van toepassing op die delen van het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem die flexibel zijn en moeten worden aangepast indien blijkt dat een bepaalde werkwijze niet haalbaar is, of omdat aan de door voorgestelde vergunningvoorschriften moet worden voldaan. Omdat de huidige redactie van het voorschrift kennelijk tot discussie leidt, hebben we de omschrijving enigszins aangepast. Daarnaast zullen bedoelde meldingen ter advisering aan B & W van Skarsterlân en de begeleidingscommissie worden voorgelegd.

In sommige gevallen kan een goedkeuringsbesluit een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht zijn. In die gevallen zijn deze bepalingen dan ook van toepassing.

Wij verklaren hierbij uw bedenking dan ook deels gegrond en deels ongegrond.

Bedenking 9

In voorschrift 4.5 is aangegeven dat op een daartoe strekkend verzoek (van wie?) vrijstelling kan worden verleend van meetverplichtingen of andere onderdelen van een milieurapportage. De inbrengers van de bedenking zijn van mening dat onvoldoende is aangegeven wat de criteria zijn om vrijstelling te verlenen. Daarnaast zijn zij van mening dat de rechtszekerheid en de informatievoorziening van hen niet in het geding mogen komen. De begeleidingscommissie moet worden geraadpleegd alvorens vrijstelling wordt verleend (ingebracht door I, II, III, IV, V, VI en VII).

Voorschrift 4.5 is bedoeld voor die gevallen waarbij bijvoorbeeld is gebleken dat bepaalde rapportages geen nieuwe informatie bieden ten aanzien van het in de vergunning bedoelde beschermings- en informatieniveau. Tevens kan, indien uit de praktijk blijkt dat bepaalde gemeten parameters onbruikbaar zijn, het analysepakket worden bijgesteld.

Vergunninghoudster kan in dergelijke situaties een verzoek indienen. De redactie van het voorschrift is naar aanleiding van de bedenking aangepast.

Wij verklaren de bedenking derhalve gegrond.

Bedenking 10

De enige mogelijkheid om de overlast in de vorm van bijvoorbeeld stof en stofdeeltjes, zwerf- en waaivuul, stank, vogels en uitwerpselen te voorkomen, is om de gehele stortplaats te overkappen. Dat al deze neveneffecten anderszins niet zijn te onderdrukken bleek ook uit de evaluatie van het MER voor de oprichtingsvergunning die onlangs heeft plaatsgevonden (ingebracht door I).

De conclusie, dat de overlast tengevolge van stof, stank, zwerf- en waaivuul niet volledig kan worden uitgesloten, kunnen wij onderschrijven. Echter, door het verbinden van voorschriften aan deze vergunning en het uitvoeren van diverse onderzoeken om de overlast in kaart te brengen zal deze overlast, zonder dat de stortplaats zal zijn overkapt, tot een milieuhygiënisch aanvaardbaar niveau worden teruggebracht. Indien blijkt dat er in de praktijk niet kan worden voldaan aan de door ons gestelde normen, dan zullen er door de vergunninghoudster (aanvullende) maatregelen moeten worden genomen. Op dit moment wordt door Afvalsturing Friesland bijvoorbeeld al onderzoek gedaan naar de wijze waarop de geuroverlast verder terug kan worden gebracht teneinde aan de vergunde geurcontouren te kunnen voldoen.

Wij verklaren uw bedenking dan ook ongegrond.

ad. I onder e:

* **landschap en ecologie.**

Het betreft hier een bestaande activiteit die wordt ingepast binnen de bestaande bedrijfsactiviteiten. Er zijn ten gevolge van deze veranderingsvergunning dan ook geen nieuwe effecten te verwachten.

* **lucht.**

Over mogelijke geuroverlast willen wij het volgende opmerken. Door de provincie en Afvalsturing Friesland N.V. is in het kader van de evaluatie van het MER van 1991 een aantal veldonderzoeken gedaan naar de geuremissie van de stortplaats. Op basis van de laatste meetsessies kan worden geconcludeerd dat de geurcontour op dit moment veel groter is dan aanvankelijk werd aangenomen. In aanvulling op reeds uitgevoerde onderzoeken is in de zomerperiode van 1997 een aantal gecombineerde emissie- en immissieonderzoeken uitgevoerd. De onderzoeksopzet is voorgelegd aan de gemeente Skarsterlân en aan de begeleidingscommissie. Op basis van de resultaten van deze onderzoeken moet Afvalsturing Friesland N.V. een overzicht geven van de mogelijke maatregelen om de geuremissie in overeenstemming met de huidige vergunde geurcontour te brengen. De voorgenomen uitbreiding van activiteiten met het storten van C3-afval zal naar verwachting nauwelijks leiden tot toename van de geurhinder. Reden hiervan is het lage organische stofgehalte van deze materialen. Stortgas dat eventueel nog ontstaat zal via een onttrekkingsstelsel moeten worden afgevangen en, indien mogelijk, nuttig worden toegepast.

* **Nederlandse Emissie Richtlijnen lucht (NER).**

De mogelijke stofemissie die bij de inrichting kan voorkomen hebben wij getoetst aan de Nederlandse emissierichtlijnen lucht. Uit de onderhavige Wm-aanvraag en het MER, alsmede uit de evaluatie van het MER van 1991 blijkt dat met name de opslag van zandachtige materialen zoals slib en losse componenten uit bijvoorbeeld shredderafval, de nodige aandacht behoeven. In de NER worden maatregelen genoemd zoals dagelijkse afdekking van het materiaal en mogelijke besproeiing van paden en stort. Ook hekwerken of netten rondom het stortfront kunnen worden beschouwd als te nemen maatregelen. Tevens hebben wij aan de

vergunning een voorschrift verbonden dat aangevoerde stofvormige C3-afvalstromen uitsluitend verpakt mogen worden aangeleverd, tenzij kan worden aangetoond dat stofverspreiding op een andere wijze kan worden voorkomen. Op dit moment bestaat er geen inzicht in de hoeveelheid fijn stof die ten gevolge van de activiteiten vrijkomt. Wij hebben in de voorschriften opgenomen dat Afvalsturing Friesland N.V. ten minste 2 x per jaar een onderzoek moet instellen naar de door de inrichting veroorzaakte stofemissie. Deze onderzoeken dienen te worden uitgevoerd tijdens stuifgevoelige periodes (bijvoorbeeld windsnelheden > dan 14m/s). Indien blijkt dat er een ontoelaatbare concentratie stof naar de omgeving verspreid wordt, dan zullen er door Afvalsturing Friesland N.V. extra maatregelen moeten worden genomen.

Voor het overige blijven de maatregelen gelden zoals deze in de onderliggende vergunning zijn opgenomen.

* **geluid en trillingen**

Uit de aanvraag blijkt dat er naar verwachting sprake is van een lichte toename van het aantal vrachtwagenbewegingen per dag. Echter, door het inwerking treden van diverse stortverboden zal het totale aanbod van afvalstromen, en dus ook de vervoersbewegingen, in de komende jaren behoorlijk afnemen. Hierdoor is er geen sprake van extra belasting op de dichtstbijzijnde geluidsgevoelige bestemmingen. De in de onderliggende Wet milieubeheervergunning vastgelegde geluidscontouren zullen ten gevolge van de voorgenomen activiteit dan ook niet worden overschreden. Wij hebben ten aanzien van de geluidsaspecten dan ook geen extra voorschriften aan deze vergunning verbonden.

Trillinghinder is gezien de afstand tot woningen van derden niet te verwachten.

* **Bodem en grondwater**

De stortplaats moet voldoen aan de uitgangspunten van het Stortbesluit bodembescherming. Dit besluit is van toepassing op alle stortplaatsen waar na 1 maart 1995 nog afval wordt gestort. Uit een eerdere toetsing blijkt dat de afvalberging na een aantal kleine aanpassingen voldoet aan deze uitgangspunten. Voor wat betreft de C3-deponie geldt op basis van de zogenaamde "Grenswaardennotitie, storten gevaarlijk afval" dat een dergelijke stortplaats aan dezelfde eisen, conform het Stortbesluit bodembescherming, moet voldoen als een stortplaats voor bedrijfsafval.

Omdat De Wierde hieraan voldoet kan dus worden aangenomen dat C3-afvalstoffen zonder gevaar kunnen worden verwerkt in een speciaal hiervoor aan te leggen compartiment. Ook op de langere termijn is hiermee zeker gesteld dat emissies naar bodem en grondwater niet plaats zullen vinden.

* **Veiligheid.**

Tengevolge van het storten van bijvoorbeeld shredderafval kan onder bepaalde omstandigheden broei in het stort ontstaan. In de voorschriften is opgenomen dat in overleg met de plaatselijke brandweer het opgestelde aanvalsplan met betrekking tot de opslag van C3-afval dient te worden aangepast. Daarbij zal ondermeer aandacht moeten worden besteed aan het storten van shredderafval.

Ad II onder a:

Provinciale Staten van Friesland hebben op 28 september 1994 het Provinciaal Milieubeleidsplan voor de periode 1994-1997 vastgesteld. Het Provinciaal Milieubeleidsplan beschrijft in hoofdlijnen de opvattingen over het te voeren milieubeleid. In hoofdstuk 3 worden de instrumenten genoemd die kunnen worden ingezet om het geformuleerde milieubeleid te realiseren. Eén van de instrumenten is vergunningverlening.

In het plan wordt aangegeven dat een aanvraag in ieder geval moet worden getoetst aan de elementen die vallen onder het begrip de gevolgen voor het milieu, zoals dat in artikel 1.1, lid 2 onder a van de Wet milieubeheer wordt aangegeven. Omdat hiervoor reeds aan dit begrip is getoetst laten wij het hier verder buiten beschouwing.

Voor vergunningaanvragen die betrekking hebben op het verwijderen van afvalstoffen vindt een aanvullende toets plaats.

In de paragraaf Verwijdering van het Provinciaal Milieubeleidsplan is onder andere het beleid met betrekking tot afvalverwijdering aangegeven.

In hoofdstuk 4 is aangegeven dat de huidige stortcapaciteit voldoende is om in lengte van jaren Fries afval te kunnen blijven storten. Nadat de eindcapaciteit van stortplaats Skinkeskans is bereikt zal stortplaats De Wierde als enige noodzakelijke stortlocatie voor Friesland overblijven.

Als bijlagen bij het plan worden beschouwd het Provinciaal Afvalstoffenplan 1992-1997, de notitie bagger(bergings)beleid, het autowrakkenplan Friesland 1989-1993 en het Meerjarenprogramma verwijdering gevaarlijke afvalstoffen.

In concreto zijn in het Milieubeleidsplan voor vergunningverlening geen nieuwe toetsingscriteria opgenomen. Het Provinciaal Afvalstoffenplan 1992-1997 (hierna te noemen het PAF) blijft dan ook bij vergunningverlening het geldende toetsingskader.

Het PAF stelt, voorzover hier van belang, t.a.v. de onderhavige inrichtingsactiviteiten het volgende.

- Als hoofddoelstelling van dit plan geldt, dat verdere belasting van het milieu moet worden voorkomen door hergebruik te bevorderen en het in stand houden en bevorderen van een doelmatige afvalbe- en verwerkingsstructuur, alsmede een goede verwijderingsstructuur.
- De provincie zal initiatieven nemen om het hergebruik te stimuleren. Gevaarlijk afval moet van het overige afval gescheiden worden opgeslagen en afgevoerd.
- Inrichtingen voor het opslaan, be- of verwerken van bedrijfsafval dienen te zijn voorzien van de noodzakelijke voorzieningen ter bescherming van bodem en/of grondwater op plaatsen waar ongesorteerde of gesorteerde verontreinigde fracties bewerkt dan wel opgeslagen worden.
- De inrichting moet bijdragen aan een doelmatige verwijdering van afvalstof-

fen.

Naast toetsing aan de reguliere wetgeving, zijn volgens het PAF bij de toetsing aan doelmatigheid de volgende aspecten van belang.

- a) de continuïteit van de verwijdering;
- b) de effectiviteit en efficiëntie van de verwijdering;
- c) de capaciteit en spreiding van de verwijdering;
- d) de mate waarin de inrichting past in de landelijke planning.

Verder stelt het PAF het volgende:

Met het oog op het continuïteitsaspect zal er bij de vergunningverlening op gelet worden of:

- de inrichting zich op een planologisch acceptabele locatie bevindt;
- er geen bodemsanering (meer) plaats hoeft te vinden op plaatsen waar niet-verplaatsbare voorzieningen zijn of worden aangebracht;
- de exploitant van de inrichting aantoonbaar beschikt over voldoende financiële draagkracht om de noodzakelijke milieu-voorzieningen te treffen en eventueel bodemsanering te betalen wanneer de activiteiten dat nodig maken;
- er voldoende vertrouwen bestaat dat de inrichting zo geëxploiteerd kan worden dat de noodzakelijke milieukosten tijdens en na het in bedrijf zijn gefinancierd kunnen worden.

Tot zover het PAF.

Toetsing van de aanvraag aan het PAF wijst naar onze mening uit dat het bedrijf niet strijdig is met het gestelde omtrent afvalverwijdering in onze provincie.

De inrichting is tevens in overeenstemming met het vigerende bestemmingsplan. Een deel van de bodembeschermende voorzieningen is reeds aangebracht en zal na aanpassing voor de verwerking van C3-afval voldoen aan de daarvoor geldende normen ter bescherming van het milieu.

Afvalsturing Friesland is een overheidsgedomineerd bedrijf, met als één van de hoofddoelstellingen zorg te dragen voor de doelmatige verwijdering van in Fryslân voorkomende afvalstromen. De gezamenlijke gemeenten dragen medeverantwoordelijkheid voor de financiering.

Uit de overgelegde stukken blijkt dat de exploitatie op dit moment niet leidt tot onoverkomelijke problemen. Wel zal er in de nabije toekomst moeten worden gezocht naar andere inkomstenbronnen door bijvoorbeeld diensten te verrichten voor derden en het geschikt maken van diverse afvalstromen voor hergebruik. Er bestaat op dit moment geen twijfel dat de continuïteit in het geding zal zijn.

Meerjarenplan verwijdering gevaarlijke afvalstoffen I+II (MJP-GA I+II).

Op 24 juni 1993 is het MJP-GA I vastgesteld door de minister van VROM en het Interprovinciaal Overleg (IPO). Tevens is door hen op 17 mei 1995 een tussentijdse wijziging vastgesteld. Het MJP-GA I vormt een uitwerking van beleid zoals dat is verwoord in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP). Dit MJP-GA I vormt het toetsingskader voor vergunningverlening. De voorgenomen activiteit, waarbij gevaarlijk afval wordt gestort, wordt volgens het MJP-GA I op soortgelijke wijze op zijn bijdrage aan de doelmatige verwijdering getoetst als de overige afvalstoffen, zoals verwoord bij de toetsing aan het PAF.

In aansluiting op hetgeen met betrekking tot de doelmatige verwijdering in het PAF (algemene gedeelte) is gesteld, kan het volgende worden opgemerkt. Op basis van dit plan dient binnen elke provincie voldoende stortcapaciteit aanwezig te zijn voor C3-afval en AVI-reststoffen. Het MER is opgesteld met inachtnaam van het MJP-GA I.

Op 19 juni 1997 is het nieuwe MJP-GA II vastgesteld. Dit nieuwe plan vervangt het eerder genoemde toetsingskader. In dit MJP-GA II is het beleid ten aanzien van gevaarlijke afvalstoffen in de periode 1997 - 2007 vastgelegd. Het MJP-GA II is een afvalbeheersplan in de zin van Richtlijn 75/442/EEG en bij de Europese Commissie genotificeerd. Het MJP-GA II heeft tot doel bij te dragen aan:

- preventie van gevaarlijke afvalstoffen;
- een lekvrije verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen;
- een zo hoogwaardig mogelijke verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen.

Voor preventie wordt het in andere kaders vastgestelde beleid in dit MJP-GA II gehanteerd als randvoorwaarde. Het MJP-GA II is vastgesteld door de minister van VROM en de twaalf provincies. De minister en de provincies zijn gebonden aan dit plan.

Kenmerkende verschillen tussen MJP-GA I en II

Het MER zoals bij de aanvraag is gevoegd is gebaseerd op het MJP-GA I. De aanvraag moet nu door ons worden getoetst aan het MJP-GA II. De belangrijkste inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van het MJP-GA I, voor zover van toepassing, zijn:

- uitvoer ten behoeve van nuttige toepassing wordt toegestaan, tenzij de mate van nuttige toepassing in het buitenland lager is;
- geen capaciteitsregulering meer bij het be- en verwerken;
- de financiële continuïteitstoetsing is niet langer verplicht, maar indien gewenst bestaat wel de mogelijkheid deze uit te voeren; bovendien zal een AMvB financiële zekerstelling worden opgesteld;
- de concrete invulling van producentenverantwoordelijkheid voor enkele categorieën afvalstoffen;
- duidelijke minimumeisen aan hoogwaardigheid (via minimumstandaarden per sector);
- aan het MJP-GA II ligt een milieueffectrapport (MER) ten grondslag;
- een concreter toetsingskader voor inrichtingsmilieueffectrapportages en vergunningen;
- een groter accent op bedrijfsinterne milieuzorg, deregulering en handhaving;

- een scheidslijn tussen nuttige toepassing en definitieve verwijdering (sectorplan verbranden);
- het door een afname van de omvang wegvallen van de stromen die voor definitieve verwijdering in aanmerking komen. Uitbreiding van C₃-stortcapaciteit is evenmin noodzakelijk;
- het invoeren van het landelijk recht voor alle inzamelvergunninghouders;

Toetsing aanvraag

Als belangrijkste uitgangspunten worden in het MJP-GA II gehanteerd:

- de voorkeursvolgorde conform artikel 10.1 van de Wet milieubeheer (Wm);
- het zelfvoorzieningsbeginsel voor definitieve verwijdering.

Een aanvraag om vergunning voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen wordt getoetst op doelmatigheid. De verschillende aspecten van doelmatigheid voor wat betreft gevaarlijk afval zijn:

- continuïteit;
- effectieve en efficiënte verwijdering;
- capaciteit;
- spreiding;
- effectief toezicht;
- nazorg bij stortplaatsen.

continuïteit

Met betrekking tot het eisen van een financiële zekerheid zal een AMvB opgesteld worden. Een financiële continuïteitstoetsing bij de vergunningverlening is niet verplicht, maar indien gewenst bestaat voor het bevoegd gezag wel de mogelijkheid deze uit te voeren. De stortplaats is de enige in zijn soort en is overheidsgedomineerd. Dit betekent dat de continuïteit voldoende gewaarborgd is.

effectieve en efficiënte verwijdering

Voor een effectieve en efficiënte verwijdering zijn de volgende aspecten van belang:

- hoogwaardigheid (conform de voorkeursvolgorde van artikel 10.1 van de Wm);
- concurrentie (ten behoeve van laagdrempeligheid);
- voldoende capaciteit voor definitieve verwijdering (achtervang). Hierbij geldt het principe van zelfvoorzienendheid per provincie.

De stortcapaciteit kan worden aangepast aan de behoefte om stortruimte. Er wordt naar gestreefd om zoveel mogelijk stoffen naar een zo hoog mogelijk eindverwerkingsniveau te tillen.

capaciteit

Er dient voldoende capaciteit voorhanden te zijn om het Nederlandse aanbod aan gevaarlijke afvalstoffen te verwijderen. Voor definitieve verwijdering is overcapaciteit ongewenst. Hoogwaardiger opties (indien voorhanden) verdienen de voorkeur. Overcapaciteit bij definitieve verwijdering heeft een aanzuigende werking op afvalstoffen. Het vermindert de stimulans voor preventie en bevordert invoer. De

aanwezigheid van een (met hoge investeringen gepaard gaande) verbrandingsinfrastructuur dient zo weinig mogelijk belemmeringen op te werpen voor hoogwaardiger verwijdering. Daarom is een krappe planning voor verbrandingscapaciteit gewenst. Vermindering van overcapaciteit voor definitieve verwijdering wordt primair overgelaten aan de bedrijven die in de sector actief zijn. Lukt dat niet, dan wordt de capaciteit verminderd bij de (gezamenlijke) verlenging van de vergunningen van de sector. Bedrijven, die niet of nauwelijks gebruik hebben gemaakt van hun vergunningen, wordt een nieuwe vergunning geweigerd.

Om de continuïteit van de definitieve verwijdering te kunnen handhaven, moet bij **ondercapaciteit** vergunning worden verleend voor het realiseren van extra capaciteit. Signalen uit de markt dienen hierbij als toetssteen.

spreiding

Vanwege de relatief geringe transportafstanden binnen Nederland geldt dat voor verwijderingsinrichtingen de spreidingstoets altijd positief uitvalt. De keuze van locatie wordt overgelaten aan het bedrijfsleven (rekening houdend met het ruimtelijk selectie- en afwegingskader zoals opgenomen in bijlage VIII). Voor de verwijdering van C₃-afvalstoffen en AVI-reststoffen kunnen door de provincies beperkingen worden opgelegd voor provinciegrensoverschrijdende transporten op grond van de provinciale zelfvoorziening.

effectief toezicht

Van belang is zo min mogelijk schakels in de verwijderingsketen op te nemen en een zo laagdrempelig mogelijk verwijderingssysteem te realiseren. Daarnaast is een adequaat administratie- en acceptatiesysteem van belang. Tevens is een zorgvuldige bedrijfsvoering van belang.

nazorg bij stortplaatsen

Doelmatige verwijdering betekent ook dat een stortplaats, zelfs nadat zij buiten gebruik is gesteld, geen nadelige milieugevolgen veroorzaakt. De nazorg van stortplaatsen moet daarom financieel en organisatorisch gegarandeerd zijn. Nazorg wordt ook wel omschreven als het na sluiting van een stortplaats in stand houden, onderhouden en zo nodig herstellen, verbeteren of vervangen van de bodembeschermende voorzieningen die op de stortplaats zijn getroffen, alsmede het inspecteren daarvan en het regelmatig onderzoeken van de bodem onder de stortplaats. Hierbij wordt conform de Wet Bodembescherming onder bodem tevens verstaan het grondwater, de bodemlucht en de zich in de bodem bevindende organismen.

De Leemtewet, die nu in het stadium van wetsvoorstel verkeert¹, is bedoeld om lacunes in de Wm op te vullen. Via de Leemtewet wordt de verantwoordelijkheid voor de adequate nazorg bij stortplaatsen, zowel financieel als organisatorisch, bij de provincies gelegd. De provincies krijgen via de Leemtewet het instrumentarium (onder meer het opleggen van een nazorgheffing) om aan deze verantwoordelijkheid inhoud te geven. Overigens laat de Leemtewet de zorgplicht van eigenaren van stortlocaties onverlet. Daarnaast kan de eigenaar op zijn aansprakelijkheden worden aangesproken op basis van het burgerlijk recht.

Sectorplannen MJP-GA II

In de sectorplannen wordt een nadere uitwerking van het algemene beleid ten aanzien van bepaalde categorieën gevaarlijke afvalstoffen gegeven. In veel gevallen wordt hierin een minimumstandaard voor de verwijdering aangegeven.

Definitieve verwijdering van afvalstoffen is:

- a. het verbranden (dus niet het nuttig toepassen als hoofdgebruik brandstof);
- b. het storten van afvalstoffen, het toepassen van ontgiften, neutraliseren of ontwaterings-technieken zonder materiaal terugwinning, immobilisatie ten behoeve van storten.

Definitieve verwijdering is slechts aanvaardbaar als geen hoogwaardiger be-/verwerking mogelijk is.

Gezien de laagwaardigheid van storten als verwerkingsoptie, komen gevaarlijke afvalstoffen hiervoor slechts in aanmerking als het ontstaan van de afvalstof onvermijdelijk is en er redelijkerwijs geen andere verwijderingsmogelijkheden bestaan. Overigens mogen afvalstoffen slechts op of in de bodem gebracht worden, als ze zodanig geïsoleerd en beheersbaar worden gestort, dat - ook op lange termijn - bodemverontreiniging uitgesloten is (Stortbesluit bodembescherming).

Sectorplan C3-afval

Ten aanzien van C3-afval is in het MJP-GA II verder nog het volgende vermeld. C₃-afvalstoffen moeten - indien mogelijk - zodanig be- of verwerkt worden dat zij niet meer als C₃-afvalstof gestort hoeven te worden. Mogelijkheden hiertoe zijn onder meer deeltjesscheidingstechnieken (DST) en immobilisatietechnieken. Na toepassing van deeltjesscheidingstechnieken (hydrocyclonage, flotatie, en dergelijke) ontstaat een relatief grote hoofdstroom die afhankelijk van de restconcentratie nog nagereinigd moet worden alvorens te kunnen worden toegepast. Koude of thermische immobilisatie levert eindproducten die ingezet kunnen worden als bouwstof.

De C₃-afvalstoffen bestaan uit diverse afvalstromen, waardoor niet op voorhand

¹ Tweede Kamer, vergaderjaar 1994-1995, 24 321, nrs. 1-2

aan te geven is welke techniek voor welke stroom het beste kan worden toegepast. Wel is een voorkeursvolgorde aan te geven.

Voor anorganische C_3 -afvalstoffen die be- of verwerkt kunnen worden, geldt de volgende voorkeursvolgorde voor verwijdering als minimumstandaard:

- DST ten behoeve van nuttige toepassing indien dit technisch en financieel haalbaar is;
- koude of thermische immobilisatie ten behoeve van nuttige toepassing conform het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterbescherming indien dit technisch en financieel haalbaar is.

C_3 -afvalstoffen met een organische stofgehalte van meer dan 10 % mogen in principe niet gestort worden maar moeten, indien dit technisch en financieel haalbaar is, eerst voorbehandeld worden teneinde het organische stofgehalte te verlagen. Het criterium van 10 % is geen hard criterium. In de komende planperiode zal onderzoek worden uitgevoerd om tot een beter criterium te komen [actiepunten II.21.4]. Met betrekking tot de voorbehandeling geldt de volgende voorkeursvolgorde als minimumstandaard:

- DST ten behoeve van nuttige toepassing;
- thermische reiniging ten behoeve van nuttige toepassing;
- thermische immobilisatie ten behoeve van nuttige toepassing;
- verbranden voorzover voldoende volumereductie optreedt.

Indien geen van de genoemde technieken mogelijk zijn, dan is het storten op een C_3 -stortplaats toegestaan. Het bevoegd gezag zal daarbij in overleg met de betreffende stortplaatsbeheerder per geval nagaan welke wijze van storten verantwoord is teneinde verzuring van het C_3 -stortcompartiment en negatieve gevolgen op de uitloging van de overige gestorte C_3 -afvalstoffen te voorkomen. De aard van de organische stof en het te verwachten uitlooggedrag zullen daarbij maatgevend zijn. Indien uit onderzoek blijkt dat verzuring van het C_3 -compartiment optreedt, dient het betreffende gevaarlijk afval separaat gestort te worden. Koude immobilisatie is als voorbewerking van gevaarlijke afvalstoffen met een organisch stofgehalte van meer dan 10 % niet toegestaan omdat het organische stofgehalte niet verlaagd wordt maar slechts het vrijkomen van organisch materiaal in de tijd gezien wordt vertraagd. Koude immobilisatie heeft als bewerkingstechniek voor anorganische C_3 -afvalstoffen, die be- of verwerkt kunnen worden vanuit energetisch perspectief gezien de voorkeur. Daarentegen kunnen met thermische immobilisatie stabielere producten gemaakt worden. In bepaalde gevallen kan het wenselijk zijn om ondanks het hogere energieverbruik toch thermisch te immobiliseren tot een categorie I bouwstof (dit vereist onder meer minder nazorg). DST, thermische reiniging en thermische immobilisatie worden als financieel haalbaar beschouwd als de kosten maximaal 150 % bedragen van het tarief van de C_3 -stortplaats.

Middels het verbinden van voorschriften aan de vergunningen zal worden gerealiseerd dat verwerking van C_3 -afvalstoffen op het meest hoogwaardige niveau zal plaats vinden.

Voor het storten van C_3 -afvalstoffen wordt het uitgangspunt van provinciale zelf-

voorziening gehanteerd. Dit betekent dat de individuele provincies verantwoordelijk zijn voor de beschikbaarheid van stortcapaciteit voor C_3 -afvalstoffen die binnen de provincie vrijkomen. Dit kan door óf eigen stortfaciliteiten te realiseren óf zorg te dragen voor contractuele afspraken voor de verwijdering op stortfaciliteiten in een andere provincie. Iedere provincie dan wel afvalregio beschikt over een of meer stortplaatsen of C_3 -compartimenten daarbinnen, die voldoen aan de inrichtingseisen uit het Stortbesluit bodembescherming. De volgende afvalregio's worden onderscheiden: regio Noord (Groningen, Friesland, Drenthe en Overijssel), regio Zuid (Zeeland, Noord-Brabant en Limburg), regio Gelderland (Gelderland) en regio Randstad (Noord-Holland, Zuid-Holland, Utrecht en Flevoland). De meeste provincies hebben hierover afspraken gemaakt, zodat de provinciale zelfvoorziening voor alle C_3 -afvalstoffen per 1 januari 1997 volledig is geëffectueerd. Aangezien de stortcapaciteit voor C_3 -afvalstoffen in de meeste provincies voldoende is, worden nog slechts vergunninghouders toegelaten in de provincies die nog geen stortlocaties voor C_3 -afvalstoffen hebben vergund. De vergunningstermijn bedraagt maximaal 10 jaar.

Voor zeefzand zijn naar verwachting op korte termijn reinigingsmethodes beschikbaar, waardoor het na reiniging niet langer gestort hoeft te worden. Zeefzand is daarom, in tegenstelling tot MJP-GA I, niet meer in dit sectorplan opgenomen.

Voor asbesthoudende afvalstoffen die in relatief kleine hoeveelheden vrijkomen en waarvoor een laagdrempelige verwijderingsstructuur gewenst is, wordt bij voorkeur aangesloten bij de bestaande verwijderingsstructuur voor het asbesthoudende afval dat niet als gevaarlijk afvalstof is aangewezen. Daarom wordt de mogelijkheid opengelaten om asbesthoudende afvalstoffen te storten op reguliere stortplaatsen. De maximale vergunningstermijn bedraagt ook hier 10 jaar.

Voor in- en uitvoer van asbesthoudende producten, ongeacht de vraag of zij bestemd zijn voor nuttige toepassing of definitieve verwijdering, zijn van belang de bepalingen zoals opgenomen in het Asbestbesluit Arbeidsomstandighedenwet en het Asbest-verwijderingsbesluit, gebaseerd op Richtlijn 83/477/EEG betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest op het werk, en artikel 7 van richtlijn 87/217/EEG inzake voorkoming en vermindering van verontreiniging van het milieu door asbest. Daarnaast bevat het Asbestbesluit Arbeidsomstandighedenwet een volledig verbod op het bewerken, verwerken en in voorraad hebben van asbest (zowel asbesthoudende producten als asbesthoudend afval). Dit betekent dat toepassing, hergebruik en in voorraad houden van asbest in Nederland verboden is (dus handelingen met betrekking tot asbest die in dit MJP-GA II vallen onder het begrip nuttige toepassing). Een uitzondering wordt gemaakt voor opslag en verwerking van asbesthoudend afval. Deze uitzondering betreft storten als vorm van definitieve verwijdering. Voorgaande leidt tot de conclusie dat ook geen asbesthoudend afval kan worden opgeslagen ten behoeve van nuttige toepassing.

Op grond van Verordening 259/93/EEG kan bezwaar worden gemaakt tegen de overbrenging op grond van artikel 7, indien de overbrenging niet in overeenstemming is met de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of gezondheidsbescherming. Op grond van eerder genoemde Nederlandse wet- en regelgeving is de eindbestemming van asbest altijd storten als vorm van definitieve verwijdering. Aanvragen voor in- en uitvoer van asbesthoudende producten en asbesthoudend afval voor definitieve verwijdering en/of nuttige toepassing zullen dan ook worden geweigerd. Als nieuwe technieken aanleiding geven tot wijziging van voornoemde besluiten kan dit gevolgen hebben voor de uitvoer van asbest die met behulp van de afwijkingprocedure kunnen worden doorgevoerd.

Om het beslag op schaarse stortruimte te beperken en de continuïteit van de verwijdering van Nederlands C_3 -afvalstoffen te verzekeren, wordt invoer ten behoeve van storten niet toegestaan. Omdat er in Nederland voldoende stortcapaciteit aanwezig is wordt uitvoer ten behoeve van storten niet toegestaan.

Sectorplan C2-afval

Het beleid is onder andere gericht op vermindering van de uitloging om storten van gevaarlijk afval in de C_2 -deponie te vermijden. Een mogelijkheid is verwijdering van milieubedreigende stoffen. Dit kan er toe leiden dat het uitloggedrag zodanig verandert dat sprake is van een C_3 -afvalstof. Ook door immobilisatie kan de uitloging van een C_2 -afvalstof zodanig gewijzigd worden dat sprake is van een C_3 -afvalstof (in bepaalde gevallen zal de afvalstof echter na immobilisatie nog steeds moeten worden aangemerkt als C_2 -afvalstof). Een randvoorwaarde die bij het immobiliseren wordt gesteld, is dat door immobilisatie het volume van de te storten afvalstof met niet meer dan 25% toeneemt.

In 1997 wordt de "Grenswaardennotitie storten gevaarlijk afval" [18] geactualiseerd en als notitie "Stortplaatscategorieën in Nederland" door de Minister van VROM aan de bevoegde gezagen toegezonden. In deze notitie zijn de grenswaarden tussen C_2 - en C_3 -afval aangegeven op basis van uitloging. De uitloging dient bepaald te worden met een kolomtest overeenkomstig NEN 7343. Een analysemonster volgens deze norm moet voor 95% bestaan uit deeltjes die kleiner zijn dan 4 mm.

Voorts zijn vormgevingseisen en uitlogwaarden toegevoegd voor geïmmobiliseerde afvalstoffen die niet aan de grenswaarden voor C_3 -afvalstoffen voldoen en gestort kunnen worden op een separaat compartiment van een C_3 -stortplaats. Dit biedt de mogelijkheid het grootste deel van de C_2 -afvalstoffen te storten op in ieder geval de separate compartimenten van C_3 -stortplaatsen. De voorwaarden voor het storten van geïmmobiliseerde C_2 -afvalstoffen zullen niet op alle C_3 -stortplaatsen gerealiseerd kunnen worden. Onderzocht zal moeten worden op welke C_3 -stortplaatsen een separaat compartiment voor geïmmobiliseerde C_2 -afvalstoffen ingericht kan worden

Om tegemoet te komen aan dit beleidsuitgangspunt hebben wij een voorschrift

aan de vergunning verbonden op basis waarvan geïmmobiliseerd C2-afval slechts in een separaat deel van de stortplaats mag worden gestort. De uitvoering ervan zal door ons moeten worden goedgekeurd.

Sectorplan verontreinigd straalgrit

De doelstelling ten aanzien van het verwerken van verontreinigd straalgrit is dat in het jaar 2000 40 % nuttige toepassing moet zijn gerealiseerd. Door het van kracht worden van het Besluit stortverbod afvalstoffen voor reinigbaar straalgrit met ingang van 1 oktober 1996 en het vastleggen van eenduidige criteria voor de reinigbaarheid wordt het storten verminderd en nuttige toepassing gestimuleerd. De afzet van gereinigd straalgrit zal door de ontwikkelde normstelling voor nuttige toepassing in het kader van het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming en het ontwikkelen van een afzetmarkt verder bevorderd worden.

Als verontreinigd straalgrit niet reinigbaar is op grond van de ministeriële regeling "Vaststelling niet-reinigbaar straalgrit", en immobilisatie ook niet mogelijk is of niet kosteneffectief is (indien de kosten meer bedragen dan 150% van de storkosten), dient het niet-reinigbare straalgrit te worden gestort op een C₃-stortlocatie.

Verontreinigde grond

Om nuttige toepassing van verontreinigde grond te bevorderen is vanaf 1 januari 1996 een stortverbod van kracht voor reinigbare grond welke verontreinigingen bevat die de interventiewaarden als bedoeld in tabel 1 van de bijlage behorende bij de Circulaire Interventiewaarden bodemsanering, te boven gaan. Als verontreinigde grond reinigbaar is, is het storten er van op basis van dit besluit verboden. Het verbieden van het storten van reinigbare verontreinigde grond leidt tot minder noodzakelijke stortruimte en een betere benutting van de beschikbare grondreinigingscapaciteit.

Voorts is verontreinigde grond een van de afvalstoffen die in het kader van het project "Afzet van afvalstoffen als secundaire grondstof" van het ministerie van VROM wordt meegenomen. Dit project richt zich op het bevorderen van nuttige toepassing van deze afvalstof teneinde het volume dat zal worden gestort te verkleinen. Het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming is een belangrijk kader om het accent voor de verwijdering van verontreinigde grond te verleggen van storten naar nuttige toepassing. Verontreinigde grond die niet tot de streefwaarde kan worden gereinigd kan op grond van het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming binnen de geldende normstelling nuttig

toegepast worden. Ook niet reinigbare verontreinigde grond kan afhankelijk van de kwaliteit als categorie 1 of als categorie 2 bouwstof conform het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming toegepast worden. In het bouwstoffenbesluit worden met betrekking tot de toepassing van verontreinigde grond strenge normen gehanteerd.

Op dit moment bestaat bij de reinigingsbedrijven van verontreinigde grond nog een overcapaciteit (75-80 % van de capaciteit wordt benut, overigens voor een belangrijk deel door niet-gevaarlijk afval). Het probleem van de overcapaciteit zal door de te verwachten toename van het aanbod worden opgelost.

De grondstromen die alsnog moeten worden gestort vallen veelal onder de categorie C3-afval.

Sectorplan oliehoudende boorspoeling en boorgruis

Oliehoudend afval afkomstig van booractiviteiten (onshore en offshore), zoals restanten afgewerkte oliehoudende boorspoelingen en oliehoudend boorgruis (OBM cuttings) moeten indien mogelijk door middel van destillatie worden gescheiden in een minerale stof en een herbruikbare olie die weer geschikt is voor het oorspronkelijke doel (producthergebruik). Deze verwerkingsmethode geldt als de minimumstandaard. De minerale stof kan worden verwerkt in een thermische grondreinigingsinstallatie indien de reststof kan worden toegepast als grond of bouwstof of zodanig partieel gereinigd worden dat een beter beheersbaar stortproduct overblijft. Deze grondstromen die alsnog moeten worden gestort vallen veelal onder de categorie C3-afval en mogen op grond van deze beschikking worden gestort.

De onderhavige aanvraag is getoetst aan bovengenoemde toetsingscriteria. Geconcludeerd kan worden dat wordt voldaan aan de uitgangspunten.

Ad II onder b:

Wij hebben de aanvraag getoetst aan de richt- en grenswaarden uit de Algemene maatregelen van Bestuur luchtkwaliteit. Overschrijdingen van de waarden worden niet verwacht.

Ad III onder a:

In mei 1995 is door Haskoning onderzoek verricht naar de huidige geluidscontour zoals deze in maart 1991 is vergund. De onderhavige aanvraag zal geen effect hebben op de aangevraagde en vergunde contour. Gebleken is dat deze geluidscontour in de praktijk voldoende groot is om de reeds vergunde activiteiten uit te kunnen voeren. Naar verwachting bestaat er voldoende ruimte binnen de geluidscontour om toekomstige ontwikkelingen te kunnen realiseren. Wij hebben dan ook besloten om de in het rapport van Haskoning vermelde geluidscontour in deze vergunning vast te leggen als maximale geluidbelasting. Indien men proeven met betrekking tot het verbeteren van stortmethoden en hergebruik doet, dan zal de totale geluidsbelasting deze contour niet mogen overschrijden.

Ad III onder b:

Stortbesluit bodembescherming.

Op basis van het Stortbesluit bodembescherming dient het bevoegd gezag na te gaan of de voor de stortplaats verleende vergunning en het daarin voorgestelde milieubeschermingsniveau overeenkomt met de uitgangspunten van deze regeling.

Naast het Stortbesluit bodembescherming is verder de Uitvoeringsregeling Stortbesluit bodembescherming van belang. Deze regeling is op 23 februari 1993 van kracht geworden. De regeling verwijst tevens naar een drietal richtlijnen voor onderafdichtingen te weten:

- Richtlijn onderafdichting (Heidemij 1993)
- Richtlijnen drainage- en controlesystemen (Heidemij 1993)
- Richtlijn dichte eindafwerking (Vrom 1993).

Hierbij merken wij op dat deze richtlijnen moeten worden opgevat als een theoretisch uitgangspunt. In de richtlijnen heeft men getracht aan de hand van een aantal voorbeelden een theoretische inschatting te maken van het beschermingsniveau dat ontstaat in die specifieke modelsituatie. Hierbij is geen rekening gehouden met de locatiespecifieke omstandigheden.

Per situatie zal derhalve, gelet op de locatiespecifieke omstandigheden, bezien moeten worden in hoeverre voldaan wordt aan de in de richtlijnen aangehaalde modelsituaties, en of afwijken daarvan gerechtvaardigd is.

Voor wat betreft toetsing van het algemene beschermingsniveau van de stortplaats zijn de artikelen 3 tot en met 8 van belang, waarin is omschreven op welke wijze het minimale beschermingsniveau moet worden gerealiseerd en op welke wijze de stortplaats moet worden afgewerkt.

Ten aanzien van De Wierde kan worden gesteld dat bij de aanleg reeds rekening is gehouden met deze regelgeving. Uit een onderzoek dat in december 1994 (ingenieursbureau Haskoning, doc. nummer 6045.c1484/R002/MVD/PVW) is verricht, bleek dat in sommige gevallen de stortplaats beter was uitgerust dan het Stortbesluit bodembescherming voorschrijft.

Uit het onderzoek blijkt dat:

- de natuurlijke omstandigheden bij De Wierde nagenoeg gelijk zijn aan de situatie zoals deze is omschreven in het Stortbesluit bodembescherming en de bijbehorende richtlijnen;
- de dikte van de minerale bentonietlaag dunner is dan voorgeschreven, maar dat door gunstige omstandigheden tijdens de aanleg van het stort en de toepassing van kwalitatief hoogwaardige materialen, de dichtheid van deze minerale laag groter is dan voorgeschreven;
- Het drainagesysteem voldoet aan de richtlijnen, maar dat de drainafstand groter is dan is gesteld in de richtlijnen. Echter, door een gunstige kwelsituatie is de vereiste signaleringstijd van lekkages aanmerkelijk sneller dan in de referentiestortplaats;
- de plaats van de verticale peilbuizen opnieuw moet worden bepaald en niet volledig aan het Stortbesluit voldoet. Door Afvalsturing Friesland zal een nieuw ontwerp worden gemaakt om dit systeem aan te passen. Overigens betekent dit niet dat er op dit moment onvoldoende monitoring is, maar slechts dat dit op een andere wijze plaatsvindt.

Daarnaast is van belang dat uit het evaluatierapport over het MER van 1991 is gebleken dat met name het bestaande controleprogramma voor wat betreft bemonstering van de controledrains moet worden aangepast om een goed inzicht te verkrijgen in de kwaliteit van het grondwater. In het kader van het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem wordt er op dit moment in overleg met diverse deskundigen aan een oplossing voor dit probleem gewerkt. Overigens staat dit probleem los van de kwaliteit van de bodembeschermende voorzieningen.

Na aanpassing van het drainagesysteem en de bemonsteringsstrategie zal de stortplaats een gelijkwaardig dan wel een hoogwaardiger beschermingsniveau hebben zoals bedoeld in het Stortbesluit bodembescherming.

Ten aanzien van het storten van C3-afval hebben wij nog overwogen dat in principe moet worden voldaan aan dezelfde eisen als hierboven omschreven. Uit de beschrijving van de opbouw van de deponie in de aanvraag blijkt dan ook dat zal worden voldaan aan de uitgangspunten van deze regeling.

Ad III onder c:

Met betrekking tot de onderhavige inrichting zijn op dit moment geen instructieregels in de provinciale milieuverordening opgenomen.

Ad III onder d:

Op dit moment zijn er geen ministeriële aanwijzingen die een rol spelen bij de beoordeling van de onderhavige aanvraag.

Overige van toepassing zijnde regelingen.

Bedrijfsinterne milieuzorg.

Nationaal en provinciaal milieubeleid is gericht op de implementatie van bedrijfsinterne milieuzorg bij bedrijven. Dit beleid komt tegemoet aan het streven dat het bedrijfsleven zelf zijn verantwoordelijkheid neemt voor het bereiken en in stand houden van een duurzame milieukwaliteit. Zo is in ons Provinciaal Milieubeleidsplan aangegeven dat voor bedrijfsinterne milieuzorg een belangrijke rol is weggelegd. Wij zijn van mening dat bedrijven, die serieus werk maken van interne milieuzorg, van de provincie mogen verwachten dat die daar positief op reageert en er in zekere mate haar opstelling bij vergunningverlening en toezicht door laat bepalen. Door (onderdelen van) het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem bij de besluitvorming op deze aanvraag te betrekken, kan dit systeem een uitgangspunt vormen voor de vergunning.

Belangrijke voordelen hiervan zijn:

- voor het bedrijf is een veel grotere mate van flexibiliteit ontstaan doordat er minder middelvoorschriften in de vergunning zijn opgenomen. Hierdoor kan het bedrijf in grote mate zelf bepalen hoe het de milieubelasting binnen de gestelde (plafond)grenzen houdt;

- het bevoegd gezag krijgt de door hem gewenste informatie sneller, uitgebreider en overzichtelijker dan tot nu toe in de praktijk gebruikelijk was. De handhaving zal daardoor op termijn naar verwachting eenvoudiger en beter worden. Ook aan omwonenden/belanghebbenden zal duidelijker en vaker informatie worden verstrekt via het openbare milieuverlag;
- het bedrijf kan door het milieuzorgsysteem al vroegtijdig inspelen op verscherping van algemene regels en landelijke of provinciale normen. Hierdoor wordt voorkomen dat er een "milieuachterstand" oftewel een saneringssituatie ontstaat;
- door het bedrijf wordt continu een inspanning geleverd om de door hem veroorzaakte milieubelasting verder terug te dringen.

Uit het bovenstaande blijkt dat de voordelen van de implementatie van een bedrijfsintern milieuzorgsysteem in de milieuvergunning zowel bij het bedrijf liggen als bij het bevoegd gezag. Door regelmatige toetsing en periodieke verslaglegging van de aanvrager aan het bevoegd gezag, zal er sprake zijn van een handhavende functie van het milieuzorgsysteem.

In oktober 1995 heeft de minister van VROM de handreiking 'Bedrijfsinterne milieuzorg als basis voor een andere relatie tussen bedrijven en overheden; Een handreiking voor overheden en bedrijven' aangeboden aan deze doelgroepen. Belangrijk uitgangspunt hierin is dat milieuzorgsystemen door onafhankelijke instanties worden geverifieerd en gecertificeerd. Een (erkend) certificaat dekt in principe de betrouwbaarheid van de gegevens af. Daarnaast geeft een EMAS-deelnameregistratie ook een waarmerk op het verslag van het bedrijf over de milieuprestaties. Aan certificatie en deelname aan de EMAS-verordening hechten wij dan ook veel waarde. Wij gaan er dan ook van uit dat, zo spoedig mogelijk nadat het bedrijfsintern milieuzorgsysteem in werking is getreden, het zal worden gecertificeerd, bij voorkeur overeenkomstig de EMAS-systematiek. Pas dan kan er naar onze mening sprake zijn van een veranderende opstelling bij het toezicht op de naleving van deze vergunning.

Ten aanzien van het storten van C3-afval zal het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem moeten worden aangepast en uitgebreid. Uit de aanvraag blijkt op welke wijze dit zal geschieden. Het gaat hierbij om werkinstructies voor de verwerking van bepaalde stoffen (bijvoorbeeld asbest) en acceptatieprotocollen en rapportages. Naar onze mening wordt hiermee voldoende inzicht geboden in de mogelijke milieubelasting en beheersmaatregelen die worden getroffen en de wijze waarop intern met de milieuvoorschriften wordt omgegaan.

Nazorg.

In de onderliggende Wm-vergunning is geregeld dat een aantal voorschriften dat betrekking heeft op nazorg hun geldigheid blijven behouden nadat de vergunning haar rechtskracht heeft verloren. Dit betekent dat er tijdig kan worden gezorgd voor een adequate nazorg-regeling.

Daarnaast is er geregeld dat er geld wordt gereserveerd door Afvalsturing teneinde in de toekomst de afwerking zeker te stellen. Een en ander is vastgelegd in een contract tussen Provincie Fryslân, Gemeente Skarsterlân en Afvalsturing Friesland N.V. De verwerking van gevaarlijk afval geeft vooralsnog geen aanleiding om dit contract te veranderen. De nazorg is op deze wijze voldoende

geregeld.

Ongewone voorvallen/calamiteiten.

Voorts is van belang dat hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer verplichtingen oplegt aan de vergunninghouder indien zich binnen de inrichting een ongewoon voorval voordoet, waardoor nadelige gevolgen voor het milieu dreigen te ontstaan. Deze verplichtingen omvatten onder meer het (zoveel mogelijk) voorkomen, beperken en ongedaan maken van nadelige gevolgen voor het milieu als gevolg van het voorval én het melden van het voorval aan het bevoegd gezag, in dit geval aan ons. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van het provinciaal milieu-alarmnummer (058-2122422) of de telefax (058-2925125).

Termijn waarvoor de vergunning wordt verleend.

De onderliggende vergunning, kenmerk RM/95-77281/B1, van 5 december 1996 is verleend voor de duur van 10 jaar. De termijn van 10 jaar begon te lopen op de dag nadat de beroepstermijn afgelopen was (er is geen verzoek gedaan tot het treffen van een voorlopige voorziening). De einddatum van de revisievergunning is aldus bepaald op 27 januari 2007.

Omdat de activiteiten genoemd in de veranderingsvergunning slechts kunnen plaatsvinden zo lang de onderliggende vergunning nog geldig is, zal de termijn van de veranderingsvergunning moeten worden afgestemd op die van de onderliggende vergunning. Derhalve zullen wij bepalen dat deze vergunning eveneens zal worden verleend tot en met 27 januari 2007.

Gelet op het voorgaande en de bepalingen in de Wet milieubeheer alsmede afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht hebben wij

b e s l o t e n :

- I. de bedenkingen:
 - 2, 7 en 9 gegrond te verklaren;
 - 4 en 8 deels gegrond en deels ongegrond te verklaren;
 - 1, 3, 5, 6 en 10 ongegrond te verklaren;
- II. aan Afvalsturing Friesland N.V. te Leeuwarden de gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer, voor het storten van C3-afval op afvalberging De Wierde op het perceel, kadastraal bekend gemeente Nijehaske, sectie K9 en K10, nummers 146, 149, 150, 171, 173, 277, 278, 290, 291, 293, en 294, plaatselijk bekend De Dolten 1 te Oudehaske, te verlenen tot en met 27 januari 2007 overeenkomstig de gegevens vervat in de van de vergunning deel uitmakende aanvraag en met inachtneming van de in de bijlage vermelde voorschriften.

Gedeputeerde Staten van Fryslân,

, voorzitter.

, loco-griffier.

Leges:

beschikking Wet milieubeheer fl. 21.521,50

milieu-effectrapportage: fl. 47.560,==

Bijlage: voorschriften

Bijlage: voorschriften ingevolge de Wet milieubeheer behorende bij de beschikking van Gedeputeerde Staten van Fryslân, nr. MO/96-101773/B2

I N H O U D

I.	BEGRIPPEN	2
II.	VOORSCHRIFTEN	7
1	Algemene voorschriften	7
2	Terrein en wegen	7
3	Acceptatie/registratie	8
4	Milieuzorg	10
5	Instructie van personeel	11
6	Inrichting stortterrein	11
7	Aanleg nieuwe stortvakken	13
8	Exploitatiefase stort	13
9	Dichte eindafwerking van het depot	14
10	Geluid	15
11	Luchtvoorschriften	16
12	Zuiveringsinstallatie	16
13	Nieuwe stortmethoden	17
14	Stortgas	18
15	Evaluatie MER	19
Bijlage A:	Evaluatieprogramma Milieueffectrapportage	20

I. BEGRIPPEN

In deze beschikking wordt verstaan onder:

afval / afvalstof:	alle stoffen, preparaten of andere producten, waarvan de houder zich - met het oog op de verwijdering daarvan - ontdoet, voornemens is te ontdoen of zich moet ontdoen;
ALARA:	afkorting van As Low As Reasonably Achievable. Het voorschrijven in milieuvergunningen van maatregelen die een zo groot mogelijke bescherming bieden voor het milieu tenzij dat redelijkerwijze niet kan worden gevraagd van een bedrijf;
bewaren van afvalstoffen:	het tijdelijk opslaan van afvalstoffen met het oogmerk deze op een later tijdstip af te (doen) voeren; over het algemeen is er sprake van bewaren indien de verblijftijd in de inrichting langer dan één week is;
begeleidingscommissie:	Commissie bestaande uit een vertegenwoordiging van omwonenden, gemeente Skarsterlân en overige belanghebbenden;
bewerken van afval:	het behandelen van afvalstoffen met fysisch/chemische methoden (bijvoorbeeld door middel van compostering) ten behoeve van hergebruik, nuttige toepassing of ter verwerking;
BIM:	bedrijfsintern milieuzorgsysteem;
bouw- en sloopafval:	afvalstoffen die vrijkomen bij respectievelijk het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen en andere bouwwerken zoals bijvoorbeeld kunstwerken en wegen;
C3-afval:	gevaarlijk afval zoals bedoeld in de zogenaamde grenswaardennotitie storten gevaarlijk afval (VROM 1993b);

CPR (richtlijn):	richtlijn, uitgegeven door de Ministers van: <ul style="list-style-type: none"> - Sociale Zaken en Werkgelegenheid; - Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer; - Binnenlandse Zaken; - Verkeer en Waterstaat; onder auspiciën van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen;
DIN:	een door het Deutsches Institut für Normung e.V. (DIN) uitgegeven publicatie;
equivalent geluidsniveau (L_{Aeq}):	het energetisch gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse in de loop van een bepaalde periode optredende geluid, vastgesteld overeenkomstig de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai, IL-HR-13-01" van maart 1981;
geluidsgevoelige bestemmingen:	gebouwen of projecten, als aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465);
geluidsgevoelige ruimte van een woning:	een ruimte binnen een woning voor zover die kennelijk als slaap-, woon- of eetkamer wordt gebruikt of voor een zodanig gebruik is bestemd;
geluidsniveau in dB(A):	het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Electrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1979;
Gedeputeerde Staten:	het College van Gedeputeerde Staten in de provincie Fryslân;
gevaarlijke afvalstoffen:	gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;
immobilisatie:	het dusdanig bewerken van afvalstoffen dat mogelijke milieugevaarlijke stoffen niet meer

	kunnen uitlogen naar de omgeving. Er wordt hierbij onderscheid gemaakt tussen warme en koude technieken. Bij koude technieken worden de afvalstoffen chemisch gebonden door menging met een bepaalde toeslagstof;
inrichting:	de grenzen zoals aangegeven op de bij deze beschikking behorende tekeningen, waarbinnen de bedrijfsactiviteiten plaatsvinden met inbegrip van de daarbij behorende nevenvoorzieningen;
ISO:	een door de International Organization for Standardization uitgegeven norm;
KIWA:	instituut voor certificatie en keuringen, onderzoek en advies voor water, bouw en milieu, KIWA N.V.;
L_{max} :	de hoogste aflezing van de geluidmeter in de meterstand "fast";
MJP-GA II:	Meerjarenplan gevaarlijke afvalstoffen. (juni 1997).
NEN:	een door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm;
NER:	Nederlandse Emissie Richtlijnen Lucht;
NVN:	Nederlandse Voornorm;
NVN 2820:	sensorische geurmetingen met behulp van een olfactometer;
ongewoon voorval afvalverwijdering:	van een ongewoon voorval in de afvalverwijdering is sprake, als bij de geëigende verwerkingsinrichtingen voor deze stromen sprake is van het tijdelijk technisch niet kunnen verwerken en/of het tijdelijk milieuhygiënisch niet verantwoord zijn van dit verwerken, door onvoorziene omstandigheden of gebeurtenissen die optreden buiten de wil van de houder van de desbetreffende inrichting;

overslaan van afvalstoffen:	het op of in een (ander) vaar- of voertuig brengen van afvalstoffen, met een maximum verblijftijd van afvalstoffen in een overlaadinrichting van één week;
percolaat / percolatiewater:	water dat door afval is gesijpeld en vervolgens aan de onderzijde uittreedt of zich daar verzamelt;
richtlijn dichte eindafwerking:	richtlijn voor dichte eindafwerking op afval- en reststofbergingen (publikatiereeks bodembescherming nr. 1991/2);
richtlijn drainage- en controlesystemen:	richtlijndrainagesystemen en controlesystemen grondwater voor stort- en opslagplaatsen. (Heidemij adviesbureau 1993);
richtlijn onderafdichtingen:	richtlijn onderafdichtingen voor stort- en opslagplaatsen (Heidemij adviesbureau 1993);
slib:	waterige suspensie van fijnverdeelde organische en/of anorganische stof;
Stortbesluit:	Algemene maatregel van bestuur die geldig is voor alle stortplaatsen waar na 1 maart 1995 nog afvalstoffen worden gestort. Wordt aangeduid als Stortbesluit bodembescherming;
storten:	het - al dan niet in verpakking - op of in de bodem brengen van afvalstoffen, ten einde zich definitief van deze stoffen te ontdoen;
Stortverbod:	Algemene maatregel van bestuur die gefaseerd in werking is getreden vanaf 1 januari 1996. Wordt aangeduid als Stortverbod Afvalstoffen;storten:het -al dan niet in verpakking- op of in de bodem brengen van afvalstoffen, ten einde zich definitief van deze stoffen te ontdoen;
woning:	een gebouw of deel van een gebouw dat al dan niet permanent voor bewoning wordt gebruikt en daartoe is bestemd;

2.

Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN- of NEN-ISO-norm, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht geworden is, laatst uitgegeven norm met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft de norm die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

II. VOORSCHRIFTEN

1 Algemene voorschriften

- 1.1 Het C3-depot mag slechts geopend en in bedrijf zijn vanaf maandag tot en met vrijdag van 07.00 tot 19.00 uur. Het depot kan voorts, in afwijking van het hiervoor bepaalde, in incidentele gevallen geopend zijn. In dat geval dient hiervoor een melding te zijn gedaan aan Gedeputeerde Staten. Na toestemming van Gedeputeerde Staten omtrent afwijking van de openingstijden dient dit onverwijld te worden gemeld aan Burgemeester en Wethouders van de gemeente Skarsterlân.
- 1.2 Indien het depot gedurende langere tijd buiten bedrijf is, bijvoorbeeld tijdens de weekeinden, moeten voorzieningen zijn getroffen om wegwaaien van materiaal te voorkomen.

2 Terrein en wegen

- 2.1 In overleg met de commandant van de plaatselijke brandweer dient het opgestelde aanvalsplan te worden aangepast met betrekking tot de opslag van C3-afval. Een exemplaar van dit plan dient binnen 2 maanden na het van kracht worden van deze beschikking aan Gedeputeerde Staten te worden toegezonden.
- 2.2 Bij de toegang tot de inrichting moet op steeds zichtbare plaats een bord zijn aangebracht met daarop met duidelijk leesbare letters vermeld:
 - de naam van de inrichting;
 - openingsdagen en openingstijden;
 - plaats waar aanbieders van gevaarlijk afval zich moeten melden;
 - telefoonnummer(s) van de beheerder(s) c.q. controleur(s);
 - welk gevaarlijk afval afgeleverd mag worden;
 - welk gevaarlijk afval op het terrein van de inrichting mag worden be- of verwerkt;
 - verbod voor onbevoegden het terrein van de inrichting buiten de openingstijden te betreden.

3 Acceptatie/registratie

3.1 De volgende gevaarlijke afvalstoffen afkomstig uit de provincie Fryslân moeten worden geaccepteerd:

- Asbest, voor zover dit afval als C3-afval moet worden aangemerkt op basis van het MJP-GA II;
- Geïmmobiliseerde AVI-reststoffen, voor zover dit afval als C3-afval moet worden aangemerkt op basis van het MJP-GA II;
- Shredderafval, voorzover dit wordt aangewezen als zijnde C3-afval.
- Zeefzand, voorzover dit afval niet reinigbaar meer is.
(toelichting: Het MJP-GA II geeft aan dat in principe alle zeefzand kan worden gereinigd. Er is op dit moment ook een stortverbod ingesteld voor zeefzand.)
- Zuiveringsslib, voor zover dit afval als gevaarlijk afval moet worden aangemerkt op basis van het MJP-GA II;
- Boorgruis, voor zover dit afval als C3-afval moet worden aangemerkt op basis van het MJP-GA II;
- Reinigings- en recyclingsresiduen, voor zover dit afval als C3-afval moet worden aangemerkt op basis van het MJP-GA II;
- Geïmmobiliseerde C2-afvalstoffen, voorzover deze op basis van onderzoek overeenkomstig het gestelde in het MJP-GA II kunnen worden aangemerkt als C3-afval en geïsoleerd worden gestort;
- Niet-reinigbare / niet-herbruikbare partijen grond die vallen onder de categorie C3-afval;
- Overige gevaarlijke afvalstoffen voorzover deze vergelijkbaar zijn met de in sectorplan 21 voor C3-afval.
- Baggerspecie, voor zover dit afval als C3-afval moet worden aangemerkt op basis van het MJP-GA II;

Genoemde gevaarlijke afvalstoffen mogen tevens worden geaccepteerd voorzover zij afkomstig zijn uit de provincies Groningen, Drenthe en Overijssel (NAO-regio). Voor afval afkomstig uit andere provincies kunnen Gedeputeerde Staten toestemming geven indien dit door onvoorziene omstandigheden of uit oogpunt van doelmatige afvalverwijdering noodzakelijk is.

3.2 Voor de beoordeling van de wijze van uitloging en voor de toetsing van uitloogwaarden wordt verwezen naar het RIVM-rapport "Uitloging van zware

metalen en anionen uit afvalstoffen in relatie tot bodembescherming, grenswaarden voor C2-, C3- en C4-afvalstoffen."

- 3.3 Wanneer na een aantal malen analyseren, of op grond van andere betrouwbare gegevens blijkt dat voor toekomstige stortten een voldoende gelijksoortigheid van het te storten materiaal kan worden gegarandeerd, kan het analysepakket eventueel worden beperkt. Een dergelijke beperking is alleen mogelijk na uitdrukkelijk goedkeuring van Gedeputeerde Staten.
- 3.4 De onder 3.1. geïmmobiliseerde afvalstoffen mogen alleen op een geïsoleerd gedeelte van de stortplaats worden gestort, een en ander overeenkomstig het sectorplan 20 van het MJP-GA II.
- 3.5 De aard en wijze waarop de in voorschrift 3.4 genoemde isolerende voorzieningen worden aangebracht behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten.
- 3.6 Vergunninghoudster dient binnen 2 maanden na het van kracht worden van deze beschikking een acceptatie- en registratieprocedure/plan aan Gedeputeerde Staten te overleggen.
De procedures moeten zo zijn uitgewerkt dat:
- ze van toepassing zijn op alle categorieën van afvalstoffen die door vergunninghoudster mogen worden geaccepteerd;
 - wettelijke vereisten c.q. beleidsuitgangspunten er in zijn geïmplementeerd.
- (Toelichting:
1. daarbij moet onder andere worden gedacht aan het MJP-GA II, de voorkeursvolgorde conform artikel 10.1 van de Wet milieubeheer, de "Regeling niet-reinigbaar straalgrit", de "Regeling beoordeling reinigbaarheid grond bodemsanering", "Grenswaardennotitie, storten gevaarlijk afval", "Besluit stortverbod afvalstoffen", e.d.
2. de begeleidingscommissie zal door vooraf om advies worden gevraagd.
- 3.7 In afwachting van goedkeuring van Gedeputeerde Staten met betrekking tot het in het gestelde in voorschrift 3.6 is vergunninghoudster, met inachtneming van deze beschikking/voorschriften, verplicht de bij de aanvraag behorende acceptatie- en registratieprocedure, toe te passen.
- 3.8 Wijzigingen in de procedures dienen, voordat deze zijn doorgevoerd, schriftelijk te worden voorgelegd aan Gedeputeerde Staten.
(Toelichting: de begeleidingscommissie zal door vooraf om advies worden gevraagd.
- 3.9 Gedeputeerde Staten kan nadere eisen stellen aan de wijzigingen in de procedures, alsmede aan de beschrijving hiervan, als bedoeld in de voorschriften 3.6 en 3.8.
- 3.10 De acceptatieprocedure moet zodanig zijn ingericht dat vóór de acceptatie kan worden vastgesteld of de aangeboden partijen behoren tot een categorie die

door de inrichting mag worden geaccepteerd.

- 3.11 Gedeputeerde Staten kunnen in afwijking van het in art. 1 van het besluit stortverbod afvalstoffen gestelde verbod met betrekking tot het op of in de bodem brengen van afvalstoffen om deze daar te laten, bepalen dat dit verbod niet meer geldt voor één of meerdere categorieën zoals deze zijn omschreven in art. 3.2 van de aan u verleende Wet milieubeheervergunning (Ons kenmerk RM95/77281). Deze ontheffing wordt alleen verstrekt voorzover dat in het belang van een doelmatige verwijdering noodzakelijk is in die gevallen waarin naar het oordeel van Gedeputeerde Staten:
- a) een tijdelijke stagnatie optreedt in de afzetmogelijkheden van een product dat is verkregen door be- of verwerking van de betrokken afvalstoffen, terwijl daarvoor geen andere bewerkingstechniek beschikbaar is;
 - b) een tijdelijk gebrek aan verwijderingsmogelijkheden voor de betrokken afvalstoffen bestaat of ontstaat;
 - c) door een ongewoon voorval het op een of andere manier verwijderen van de betrokken afvalstoffen niet mogelijk is.

4 Milieuzorg

- 4.1 De nadelige gevolgen voor het milieu als gevolg van het op te richten depot dienen zoveel mogelijk te worden voorkomen dan wel te worden beperkt.
- 4.2 Zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen 3 maanden na het van kracht worden van deze beschikking dienen wijzigingen van het BIM voor zover dit betrekking heeft op het storten van C3-afval, aan Gedeputeerde Staten van de provincie Fryslân te zijn toegezonden.
- 4.3 Installaties en werkwijzen binnen de inrichting moeten voldoen aan de voorschriften gesteld in deze beschikking.
Deze voorschriften moeten, voor zover van toepassing, worden opgenomen in het BIM, maar mogen worden vervangen door door Gedeputeerde Staten goedgekeurde alternatieven.
(Toelichting: alternatieven zullen c.q. kunnen slechts worden goedgekeurd indien zij passen binnen de milieuhygiënische randvoorwaarden (als vergund), m.a.w. zij mogen niet leiden tot een verslechtering van de situatie).
- 4.4 Indien Gedeputeerde Staten daartoe opdracht geven, bijvoorbeeld naar aanleiding van klachten, moeten op door een vertegenwoordiging van ons college aan te geven punten, in aanvulling van de in deze beschikking reeds opgenomen meetverplichting, metingen en berekeningen worden uitgevoerd.

- 4.5 Op een daartoe strekkend, gemotiveerd verzoek van vergunninghoudster kunnen Gedeputeerde Staten van de provincie Fryslân (gedeeltelijk) ontheffing verlenen van in deze beschikking verlangde meetverplichtingen of andere onderdelen van een milieुरapportage.

(Toelichting. (Gedeeltelijke) ontheffing kan bijvoorbeeld worden verleend indien:

1. geen nieuwe informatie wordt verwacht;
 2. het analysepakket 'in de praktijk overbodige' parameters bevat;
- als uitgangspunt geldt dat het beschermings- en het informatieniveau niet mag worden verlaagd.)

- 4.6 Wijzigingen in gegevens die ingevolge deze beschikking in het BIM of milieुरapportages moeten worden overgelegd aan Gedeputeerde Staten van de provincie Fryslân, moeten zo spoedig mogelijk schriftelijk worden toegezonden.

5 Instructie van personeel

- 5.1 Ten behoeve van een goede uitvoering van het stortplan voor C3-afval moeten duidelijke werkvoorschriften zijn gesteld; deze werkvoorschriften moeten:

- a. een verantwoorde uitvoering van de stortplaatsconstructie mogelijk maken; (Toelichting: Deze instructie geldt in gevallen van de aanleg van nieuwe vakken en in die gevallen waarbij aan de constructie van een vak zelf wordt gewerkt.)
- b. voor directe inzage beschikbaar zijn in de nabijheid van de portiersloge en het hoofdgebouw;
- c. in een voor de betrokken personen leesbare taal zijn geschreven.

- 5.2 Voordat personeelsleden van derden werkzaamheden mogen verrichten op het terrein van het C3-depot, moeten zij zodanig zijn geïnstrueerd, dat de door hen te verrichten werkzaamheden geen gevaar opleveren voor de installaties, opslag e.d. en niet in strijd zijn met het gestelde in deze beschikking.

- 5.3 Ten minste een ter zake kundig persoon moet zijn belast met het toezicht op de naleving van de in deze beschikking opgenomen eisen met betrekking tot het storten van gevaarlijk afval, het bewaken van de beschermingskwaliteit van de bodemafschermende voorzieningen en de werking van de zuiveringsinstallatie.

6 Inrichting stortterrein

- 6.1 Er dienen voldoende waarborgen te zijn, waaruit blijkt dat bij de aanleg en afwerking van de diverse stortvakken gebruik wordt gemaakt van aannemers die aan kunnen tonen dat zij voldoende vakbekwaamheid en/of aantoonbare ervaring hebben met de aanleg van bodemafdichtingen in de vorm van minerale lagen met een kunststoffolie.

- 6.2 Ter plaatse waar zal worden gestort, wordt door een ter zake kundige een onderzoek uitgevoerd naar de geohydrologische situatie en de invloed van de stortplaats daarop. Met de gegevens uit dit onderzoek wordt rekening gehouden bij de bepaling van de te verwachten gemiddeld hoogste en gemiddeld laagste grondwaterstand. (Toelichting: Dit onderzoek behoeft alleen te worden verricht voorzover er leemten in kennis zijn op dit gebied.)
- 6.3 Ter plaatse waar niet meer zal worden gestort, wordt door een onafhankelijke deskundige een onderzoek uitgevoerd naar de geohydrologische situatie en de invloed van de stortplaats daarop. Met de gegevens uit dit onderzoek dient rekening te worden gehouden bij de bepaling van de te verwachten gemiddeld hoogste en gemiddeld laagste grondwaterstand onder invloed van de stortplaats. (Toelichting: Dit onderzoek behoeft alleen te worden verricht voorzover er leemten in kennis zijn op dit gebied.)
- 6.4 Teneinde vast te stellen of de gegevens uit de metingen, die moeten worden verricht ingevolge voorschrift 6.2 en 6.3, representatief zijn voor de bodem ter plaatse waar wordt gestort, worden de resultaten van de metingen in de grondwaterbemonsteringsbuizen, (gemeten overeenkomstig NEN 5766 1e druk, uitgave 1990), vergeleken met alle beschikbare gegevens van de grondwaterstanden verkregen uit peilbuizen in hetzelfde geohydrologische systeem die zijn opgenomen in het Archief van de grondwaterstanden van TNO, voorzover laatstbedoelde gegevens betrekking hebben op dezelfde periode en op de daaraan voorafgaande aaneengesloten periode van minimaal vijf jaren. Bij de vaststelling van de gemiddelde hoogste en gemiddelde laagste grondwaterstand wordt tevens gebruik gemaakt van profielbeschrijvingen van de bodem ter plaatse van de aanleg van de stortplaats.
(Toelichting: Voor dit rapport kan gebruik worden gemaakt van de reeds verzamelde gegevens. Bij een overdracht aan een nazorginstantie is het van belang dat de actuele situatie van het stort bekend is teneinde een goede inschatting te kunnen maken van mogelijke restricties die zich kunnen voordoen na de exploitatie van het stort. Tijdens de exploitatie zal moeten worden bekeken of de voor handen zijnde gegevens voldoende inzicht bieden omtrent het beschermingsniveau van het stort.)
- 6.5 De drainagesystemen en het controlesysteem dienen tenminste een beschermingsniveau te bieden dat ten minste gelijkwaardig is het gestelde in de richtlijn drainage en controlesystemen.
- 6.6 De onderafdichting van de stortplaats dient ten minste een beschermingsniveau te bieden dat gelijkwaardig kan worden geacht aan het niveau zoals is beoogd in de Richtlijn onderafdichtingen.

- 6.7 Indien een onderafdichting onvoldoende tegengaat dat verontreinigingen uit de gestorte afvalstoffen in de bodem geraken, dienen andere civieltechnische of geohydrologische maatregelen te worden getroffen die dat wel voldoende tegengaan. Deze maatregelen behoeven de goedkeuring van Gedeputeerde Staten.

Toelichting: Dit voorschrift biedt ruimte om een andere constructie toe te passen dan het Stortbesluit bodembescherming voorschrijft. Hierbij dient het accent te liggen op een zo groot mogelijke beperking van het verspreidingsrisico. Uiteraard zal in de exploitatiefase waarbij de stortplaats nog "open" ligt een zorgvuldige bewaking moeten hebben om het in de bodem dringen van verontreinigingen te voorkomen.

7 Aanleg nieuwe stortvakken

- 7.1 Het beschermingsniveau van de nieuw aan te leggen stortvakken dient te voldoen aan de uitgangspunten zoals deze zijn gesteld in de Richtlijn voor onderafdichtingen.
- 7.2 De drainagesystemen in de stortplaats moeten een beschermingsniveau bieden dat tenminste gelijkwaardig is aan de Richtlijn drainage- en controlesystemen.
- 7.3 De controledrainages van de stortplaats dienen ten minste te voldoen aan de Richtlijn drainage- en controlesystemen.

8 Exploitatiefase stort

- 8.1 Jaarlijks dient door vergunninghouder een apart stortplan voor gevaarlijk afval te worden toegezonden aan Gedeputeerde Staten. Dit overzicht dient tevens in afschrift aan het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Skarsterlân te worden gezonden.
- 8.2 Stortfronten dienen zo klein mogelijk te zijn en in ieder geval niet breder dan 30 meter. De totale lengte van de in exploitatie zijnde stortfronten mag niet meer bedragen dan 90 meter. Het registratieraster mag niet groter zijn dan 50 bij 50 meter.
- 8.3 De gedurende de werkdag gestorte gevaarlijke afvalstoffen moeten aan het einde van de dag zijn verwerkt en moeten dusdanig worden afgedekt dat verwaaiing van afval wordt voorkomen.
- 8.4 Indien een stortvak langer dan 1 dag niet wordt gebruikt, moet dit worden afgedekt op een dusdanige wijze dat het afval niet kan verwaaien of buiten het stortvak waar het is verwerkt kan geraken.

- 8.5 Jaarlijks moet door middel van metingen de zetting van de bodem rondom het depot worden vastgesteld.
- 8.6 Tijdens exploitatie van het depot dient onderzoek te worden verricht in welke mate de toepassing van folies de stabiliteit van het stortlichaam beïnvloedt. Tevens dient te worden onderzocht op welke gelijkwaardige wijze de verspreiding van gevaarlijk afval kan worden voorkomen.
- 8.7 Jaarlijks dient tijdens 2 verschillende seizoenen onderzoek te worden verricht naar de verspreiding van stofdeeltjes naar de omgeving. De wijze van onderzoek moet ter goed keuring worden overlegd aan Gedeputeerde Staten.
- 8.8 Gedeputeerde Staten kunnen schriftelijk toestemming verlenen om de in voorschrift 8.7 niet uit te voeren indien:
- de weersomstandigheden dusdanig zijn dat het onderzoek geen nieuwe inzichten zal geven ten aanzien van de stofverspreiding;
 - indien de omstandigheden waaronder wordt gestort niet is veranderd na het laatst verrichte onderzoek.
 - de exploitant een schriftelijk gemotiveerd verzoek heeft ingediend waaruit blijkt dat het onderzoek niet nodig is.

(Toelichting: de begeleidingscommissie zal door vooraf om advies worden gevraagd. geïnformeerd).

9 Dichte eindafwerking van het depot

- 9.1 Onmiddellijk nadat een dichte eindafwerking is aangebracht dient in opdracht van de vergunninghouder door een in overeenstemming met Gedeputeerde Staten aangewezen deskundige een keuring te worden verricht van de voorzieningen die in het belang van de bescherming van de bodem op de stortplaats zijn getroffen.
- 9.2 De inspectie van de bodembeschermende voorzieningen bestaat uit een vastlegging van de technische staat van alle in deze vergunning voorgeschreven bodembeschermende voorzieningen overeenkomstig hoofdstuk 15 van de Richtlijn dichte eindafwerking voor wat betreft de bovenafdichting, en overeenkomstig de methode zoals omschreven in de Richtlijn drainage- en controlesystemen, voor wat betreft de controle van drainagevoorzieningen, bemonsteringsbuizen en het opvang- en afvoersysteem van percolaat.
- 9.3 De resultaten van de keuring en het onderzoek dienen zo spoedig mogelijk na de uitvoering, doch uiterlijk binnen 6 maanden na uitvoering ervan, te worden toegezonden aan Gedeputeerde Staten. Indien de analyseresultaten van het in

voorschrift 9.2 bedoelde monstername-pakket hoger zijn dan voorgaande metingen, dan kunnen Gedeputeerde Staten nader onderzoek voorschrijven.

- 9.4 De op schrift gestelde resultaten van de keuringen en de onderzoeken moeten tot tenminste 5 jaar na afloop van de exploitatietermijn worden bewaard.
- 9.5 Zo spoedig als technisch mogelijk, rekening houdend met onder meer de processen van gasvorming en klink, maar uiterlijk 30 jaar na het aanbrengen van de onderafdichting als bedoeld in voorschrift 2.1, dient de dichte eindafwerking te worden aangebracht. Het moment waarop de processen van gasvorming en klink voldoende ver gevorderd zijn om te kunnen overgaan tot het aanbrengen van de dichte eindafwerking, dient per stortvak te worden bepaald. Het moment van het aanbrengen van de dichte eindafwerking dient overeenkomstig het gestelde in de Richtlijn dichte eindafwerking te worden bepaald.
- 9.6 Na het aanbrengen van drainagebuizen van de bovenafdichting moet direct worden gemeten of deze open zijn.
- 9.7 Indien bij de dichte eindafwerking gebruik wordt gemaakt van secundaire bouwstoffen, moet er voor worden gezorgd dat door de afdichtingsconstructie geen verontreiniging van bodem, grond- en oppervlaktewater kan optreden.
(Toelichting: Het gaat hierbij om situaties waarbij gebruik wordt gemaakt van secundaire grondstoffen. De uitgangspunten die moeten worden gehanteerd zijn in interprovinciaal verband vastgesteld.)

10 Geluid

- 10.1 De in de onderliggende revisievergunning (ons kenmerk RM/95-77281) geldende geluidscontour is tevens van toepassing op dit depot. (Toelichting: Dit betekent dat ten gevolge van deze activiteiten geen extra geluidsruimte is geclaimd.)
- 10.2 Op aanwijzing van Gedeputeerde Staten dient door de houder van de vergunning een akoestisch onderzoek te worden uitgevoerd naar het euivalent geluidsniveau gemeten of berekend en beoordeeld volgens de I.C.G.-publicatie IL.HR.13.01. Gedeputeerde Staten kunnen nadere regels geven ten aanzien van de methode van het akoestisch onderzoek, de rapportage en de rapportagetermijn.
- 10.3 Alle op het depot aanwezige motorvoertuigen en verbrandingsmotoren moeten voorzien zijn van een deugdelijke geluiddemper, aangesloten op het uitlaatkanaal van de verbrandingsmotor.

11 Luchtvoorschriften

- 11.1 De in de onderliggende revisievergunning (ons kenmerk: RM95/77281) geldende geurcontour is tevens van toepassing op dit depot.
(Toelichting: Ten gevolge van deze activiteit mag de geurbelasting op de omgeving niet verder toenemen.)
- 11.2 Op een met redenen omklede aanwijzing van Gedeputeerde Staten dient door de houder van de vergunning een geuronderzoek te worden uitgevoerd. Bij dit onderzoek dient in elk geval te worden aangetoond dat de geurcontour ten gevolge van de stortactiviteiten van C3-afval in het depot niet wordt overschreden.
- 11.3 Het te verrichten geuronderzoek zal door Gedeputeerde Staten worden voorgeschreven bij evaluatie van het MER.
- 11.4 Stuifgevoelige (afval)stoffen die componenten bevatten met een minimalisatieverplichting (kankerverwekkende stoffen) of die stoffen bevatten uit de in de NeR genoemde stofklassen sA.1, sA.2 of O.1 moeten bij transport en opslag verpakt zijn. Wanneer verpakking niet mogelijk is moeten deze stoffen worden behandeld als behorend tot de stuifklasse S1.
- 11.5 Het vorige voorschrift is niet van toepassing als de gehalten aan de in de stuifgevoelige afvalstoffen aanwezige bijzondere componenten in een door zeven met een maximale maaswijdte van 5 millimeter uit deze afvalstoffen afgescheiden fractie de betreffende onderstaande waarden niet overschrijden:

componenten uit de NeR-klasse	aantal milligram per kilogram droge massa
C.1, sA.1 en O.1	50
C.2 en, sA.2	500
C.3	5000

12 Zuiveringsinstallatie

- 12.1 Er moet in alle gevallen voldoende zuiveringscapaciteit overblijven opdat het percolaat afkomstig van het C3-depot altijd kan worden gezuiverd.
- 12.2 Recirculatie van afvalwater is alleen toegestaan nadat in een schriftelijke

melding ter beoordeling van Gedeputeerde Staten is vastgesteld wat de aard en samenstelling van het recirculatiewater is.

13 Nieuwe stortmethoden

13.1 Experimenten met nieuwe stortmethoden op het C3-depot, zoals bijvoorbeeld immobilisatie van C3-afvalstoffen of toepassing van folies en verpakkingsmiddelen moeten van te voren ter goedkeuring worden aangemeld bij het College van Gedeputeerde Staten van Fryslân.

De melding dient de volgende gegevens te bevatten:

- * Tijdsduur van de proef.
- * Op welke wijze de materialen zullen worden toegepast en verwerkt.
- * Wat zijn de evaluatiemomenten.
- * Welke onderzoeken worden er verricht teneinde de exacte milieugevolgen van deze toepassing in kaart te brengen. (bijv. afschuifproeven, samenstelling percolaat, enz.)
- * De wijze waarop verslag zal worden uitgebracht van de onderzoeken. (rapportages e.d.)
- * Hoe zal binnen de vergunde geluidsruimte en geurcontour worden gebleven en welke maatregelen er eventueel in geval van calamiteit zullen worden genomen teneinde de overlast tot een minimum te beperken.

(Toelichting: het voorschrift is opgelegd om ervaring op te doen met diverse stortmethoden omdat in het MER het toepassen van folies onvoldoende in kaart kon worden gebracht. Er is weinig of niks bekend over de zogenaamde afschuifproblemen die kunnen ontstaan tengevolge van dagelijks afdekking met folies. Indien blijkt dat deze methode in de praktijk niet haalbaar is wordt de mogelijkheid geboden om alternatieven te onderzoeken. Deze moeten worden aangemeld bij gedeputeerde staten. Het bestaande beschermingsniveau moet gehandhaafd blijven.)

13.2 Voordat de proef daadwerkelijk is gestart, moet deze worden gemeld aan het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Skarsterlân. Tevens dient overleg te zijn gevoerd met de begeleidingscommissie.

(Toelichting: het standpunt van zowel gemeente als begeleidingscommissie zal worden betrokken bij de belangenafweging die Gedeputeerde Staten moeten maken op grond van de verleende Wet milieubeheer-vergunning.)

13.3 Het College van Gedeputeerde Staten kan naar aanleiding van de melding als bedoeld in voorschrift 13.1 toestemming onthouden dan wel nadere eisen stellen aan het onderzoek.

(Toelichting: deze nadere eisen kunnen onder andere betrekking hebben op de milieuhygiënische randvoorwaarden).

13.4 Met een proefneming als bedoeld in voorschrift 13.1 mag niet worden begonnen alvorens het College van Gedeputeerde Staten daartoe schriftelijk toestemming heeft verleend.

(Toelichting: het College zal daartoe advies inwinnen bij het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Skarsterlân en de begeleidingscommissie).

13.5 De experimenten zoals genoemd in voorschrift 13.1 mogen niet langer duren dan 18 maanden.

(Toelichting: de uitkomsten van de onderzoeken kunnen worden gebruikt voor de in voorschrift 23.1 genoemde MER-evaluatie.)

13.6 Indien de omstandigheden daar aanleiding toe geven mag na voorafgaande schriftelijke toestemming van Gedeputeerde Staten van Fryslân gebruik worden gemaakt van een andere constructie overeenkomstig de in de aanvraag vermelde varianten. Indien voor een dergelijke constructies wordt gekozen moet in de melding aannemelijk worden gemaakt dat de visuele en ruimtelijke inpassing van het stortlichaam niet wezenlijk verandert. De uiteindelijk te kiezen variant moet worden voorgelegd aan de begeleidingscommissie.

13.7 Het beschermingsniveau zoals dat op basis van deze vergunning is voorgeschreven mag door de experimenten met de stortmethoden niet worden verlaagd. De nieuw toe te passen methode moet, voorzover zij tijdelijk extra overlast met zich zal meebrengen, voor de aanvang worden besproken met de begeleidingscommissie.

(Toelichting: Het standpunt van de begeleidingscommissie zal worden betrokken bij de afweging die Gedeputeerde Staten zullen maken ten aanzien van dit onderwerp.)

14 Stortgas

14.1 Het C3-depot moet tijdens de aanleg worden voorzien van een passief stortgasonttrekkingssysteem.

14.2 Jaarlijks moet worden gerapporteerd over de wijze waarop het eventueel vrijkomende stortgas zal worden benut.

14.3 Het gehele stortgasonttrekkingssysteem dient gasdicht te worden uitgevoerd.

14.4 Vergunninghouder dient jaarlijks een rapportage te verrichten omtrent de aard, hoeveelheid en samenstelling van het vrijgekomen stortgas uit het depot.

14.5 Affakkelen is uitsluitend toegestaan als uit onderzoek is gebleken dat het gas onvoldoende geschikt is voor een nuttige toepassing.

14.6 De definitieve uitvoering van het gasonttrekkingssysteem behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten.

15 Evaluatie MER

- 15.1 Uiterlijk 7 jaar na het van kracht worden van deze veranderingsvergunning van het C3-depot moet de ten behoeve van het depot opgestelde MER worden geëvalueerd. Het doel van de evaluatie is aangegeven in bijlage II.

Bijlage A: Evaluatieprogramma Milieueffectrapportage

Het g.s.-besluit van(MO/96-101773/B2) was mer-plichtig en daardoor is de wettelijke regeling voor milieueffectrapportage van toepassing.

De regeling schrijft voor dat de gevolgen van de betrokken activiteit voor het milieu dienen te worden onderzocht en geëvalueerd, wanneer die activiteit wordt of is ondernomen. De evaluatieparagraaf blijft onverkort van kracht ook in geval van een revisievergunning.

Het doel van de evaluatie is te bezien of en in hoeverre de feitelijke milieueffecten overeenkomen dan wel afwijken van de verwachte milieueffecten zoals vermeld in het MER.

Indien hierbij wordt geconstateerd dat er effecten optreden die in belangrijke mate, in negatieve zin afwijken van de voorspelling, kan overwogen worden maatregelen te nemen om de effecten teniet te doen dan wel te verminderen. Bij constatering van dergelijke afwijkingen tijdens de evaluatie kan worden bezien of maatregelen nodig zijn.

De evaluatie is gekoppeld aan het besluit en kan derhalve slechts betrekking hebben op de effecten die:

- In het MER zijn beschreven;
- kwantificeerbaar zijn dan wel anderszins verifieerbaar zijn;
- toe te schrijven zijn aan de activiteit;
- te beïnvloeden zijn door maatregelen.

Het gevolg van een dergelijke selectie is dat louter kwalitatief aan te duiden effecten die door maatregelen beïnvloedbaar zijn buiten de evaluatie vallen.

Zaken die vanwege de maatschappelijke discussie in de belangstelling staan en niet aan deze uitgangspunten voldoen, kunnen wel worden meegenomen bij de evaluatie. Hierbij staat dan kennisverwerving voorop. De resultaten kunnen van belang zijn voor in de toekomst uit te voeren min of meer gelijksoortige werken.

In de voorschriften van de verleende vergunningen zijn diverse bepalingen opgenomen die de initiatiefnemer verplichten te rapporteren over verschillende milieuaspecten. Het gevolg is dat er inmiddels al diverse rapportages zijn verstrekt aan het bevoegd gezag. Bij de evaluatie zal van deze rapporten gebruikt worden gemaakt.

Gedeputeerde Staten zijn verantwoordelijk voor de evaluatie.

In het navolgende overzicht wordt aangegeven welke aspecten in elk geval moeten worden geëvalueerd en door wie de gegevens moeten worden verzameld:

- Afvalsamenstelling	IN
- Stortplan	IN/BG
- Grondwater	IN
- Kwaliteit onderafdichting	IN
- Bodemkwaliteit	IN
- Geur	IN
- Geluid	IN
- Stortgas	IN
- Klachten	BG/IN
- Bodemdalingen	IN/BG

IN = initiatiefnemer; BG = bevoegd gezag.